

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

OPERA
IOSEPHI VIRI IN-
TER IVDAEOS DOCTISSI-
MI AC DISERTISSIMI, QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,
OMNIA, NIMIRVM:

DE ANTIQVITATIBVS
IVDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

LOCO APPENDICIS VITA IOSEPHI PER IPSVM
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristina restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabais Liber vnus, denuò recognitus; Antehac à Græca lingua peritif-
simo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermonem trans-
lata, & ad exemplum Græci Codicis accuratè distincta.

NVNC VERO SVMMA CVM DILIGENTIA CHRONOLO-
gia ad caput vniuscuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariæ vtilitatem recens concinnata.

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTI.
CIO. ID. LXXX.

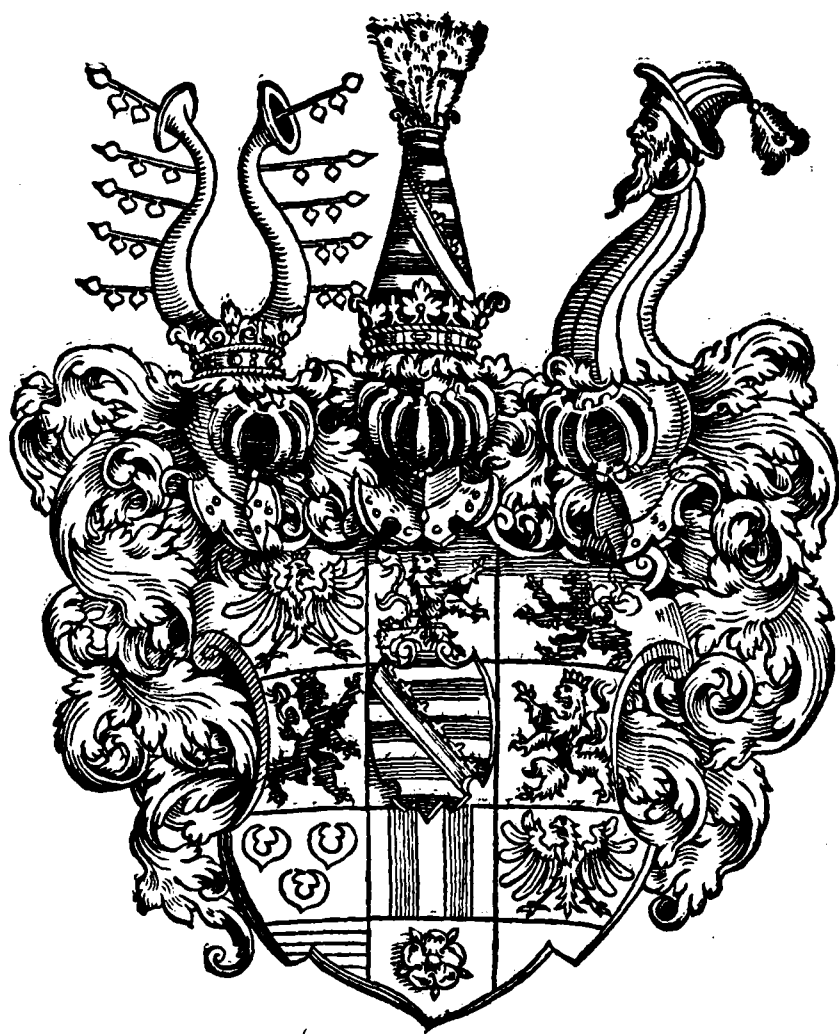
OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.

ILLVSTRISSIMIS PRIN-
CIPIBVS AC DOMINIS, DOMINO
FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-

TRIBVS, DVCIBVS SAXONIAE, LANDTGRA-

uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.

Dominis suis clementissimis.

REPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos statim in ipso adhuc iuventutis flore, vt veræ laudis gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equidem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius, ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim quibus olim Reipublicæ gubernacula referuantur, Duces Illustrissimi, atque est illa multiplex & copiosa gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certâ sibi quisque petere consilia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines & possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum cognitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiã quædam habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinem inuitare, vel rapere potius possint:

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscripta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præclare rei gestæ cognitione emanarint, præterquàm cõgere, terrere, punire? Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti vulgi mores, in disputationem vocarunt: quæ hoc minus peccãdi licentiam arcent, quò minus est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opinione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam declinauit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum duntaxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nõne facilis est transitus? Immisericordiam nõne, tanquàm necessariò, sequitur crudelitas? Crudelitatis nõne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dij melius, quàm sic vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteritarum rerum cognitionem tenuerit, facile ex his, quæ virtutis adminiculo facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates & regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelitatem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signũ, ita Clementia cõciliare sibi nõ vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & magnanimi spiritus argumentũ esse solet. Quocirca nõ infrequẽter maior est virtus seruasse hostẽ, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ triũphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorũ neutrũ assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur in hostem. Etsi enim difficile est temperare cõceptis animo affectibus, tamẽ quit quis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nõ magis indulgere sibi, quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne Ther sites ille quidem, omniũ qui ad expugnandã Troiã venerunt ignauissimus, in hostes secum ducturus fuerit. Nam ignauos Duces, non rarò mutationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab obeundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantũ causam, quòd difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim difficile est benè imperare, haud ideo tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vltro offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim regit & seruat, dum plurimorum curam gerit, dum miserorum necessitates tanquàm in humeros suos transfert: Ille demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hîc recensemus, habuerint scientiam, illos ego nimirũ ad pascendos armentorum greges tantisper relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illotis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustum seruandæ Reipublicæ munus accedere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, πάντων τῶν ἄλλων ζῶντι ἐπὶ ῥῆον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχῆν. Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vsus cum prudentia accesserit. Quis enim non pareat illi, qui cum summa rerum prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem, vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem; & alias id genus Heroicas planè

planè virtutes copulauerit? Tantus enim est quisq; in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisquis præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo facile præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatus. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterum ne ad formandos optimos cuiq; mores recta desint studia, utq; non tam priuatam quam publicam patriæ quoq; salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriam comparare studeant, ad ea duntaxat adijciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquā ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriā habeat, tum quod quenq; officij sui commonefaciat magis, quam vllæ statuæ, magis quam vllæ Piramides aut imagines maiorum. Propterea longo rerum vsu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, varia ac ferè semper pugnantiæ vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum pœnas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ vtilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quam ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumq; exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, ut si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios historicos ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaq; insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaq; laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortalium summo applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se vsū fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataq; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, trans miserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quod spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos autores tradita erat, summa perspicuitate, optimaq; fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: ut non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusq; ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisq; omnibus eandem illam historiam commendari, atq; in cœlum vsq; euehi cum audirem, ut cuius historiarum studio, plus quam antea compertam redderem, typis euulgādam recepi. Opere verò legitime perfectò, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existi-
maui, quin rem adeò preciosam accuratissimè recognitā, Historiarum stu-
diosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri
cœpi, num hoc meum quātumuis ob publicam vtilitatem institutum à ca-
uillatorum & Zoilorum morsibus tutum esse posset. Itaq; mecum delibe-
rans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi
sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet
infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam,
pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos
Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes vt venere-
ris magis, & ameris, quàm vt metuaris. Deinde mouit me, vel inprimis Illu-
stris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi
videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum
animi desiderium excitauit, vt satiari illud prius non possit, quàm aliquo of-
ficio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit ope-
rosum. Nam vt alias ipsius virtutes, tum foris, tum in patria decantatas, ne-
gligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quàm togata, qua-
rum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quàm mirabiliter hu-
manitate, comitate, vrbaneitateq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti
studio, & multarum rerum vsu parta: Liberalitas erga omnes, præsertim er-
ga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non
simulata fidelitas, non modò erga propinquos & domesticos: sed etiam er-
ga subditos suos omnes, pauperes æquè ac diuites: Pietas erga Deum & Ec-
clesiam sincera: & aliæ quàmplurimæ, iam olim doctissimorum virorum
monumentis celebratæ virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum vir-
tutum non modò fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non comple-
ctatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem
earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi,
etiā si nullā alia esset huius nuncupationis causa, hæc certè, memoria, in-
quam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorum omnium Mæcenates,
& quorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fau-
tores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum
prædicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, vt istud ea qua solet Clemen-
tia excipere dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tanta v. c. autoritate
maiora & grauiora edere. Deum deniq; optimum maximum, vt quàm diu-
tissime c.v. nobis conseruet incolumes, humili prece oro, eidemq; submis-
se me commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. VIIBR. anno Domini
CIC. IC. LXXX.

C. V.

Humillimus Cliens.

Sigismundus Feyerabendt
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros *Antiquitatum*, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerū historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniā verò multos video, respiciētes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes menda-

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

cium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorū nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendaciū, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera liqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodò fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum inuicem apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Aegyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gestæ antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquā aeris corruptioni subiaceant: & multam providentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumerae corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuere agnoscere literarum. Nam antiquissimum earū vsum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Causæ impulsuē cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorū noua: apud Aegyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorū regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnicēs & Cadmus Græcarum literarū inuectores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homeri vetustior.

seruatam conscriptionem, neq; in templis, neq; in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homerī vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq; hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatam, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicumq; alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer confitentur, Egyptiorum & Chaldaeorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus faciliè discat, quod neq; firmiter scientes aliquid conscripsere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum verò Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq; de Siculis cum Antiocho & Philisto aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq; rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuib; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantia multa forsitan & alia querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipue & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodò apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neq; apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq; cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam.

Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.
Causæ diuersitatis apud Iudæos.

Altera diuersitatis causa apud Græcos historiographos.

nam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propria vniuscuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Aegyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldaei verò apud Babylonios: & quia praecipue Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vitæ, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam prædicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (desino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodò ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione præparatos, ad hac exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Aegypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nuptæ, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebrò factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varus, & praecipue nostris gestat temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas conficiunt, & probant mulieres, quæ relinquuntur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui prædicti sunt, si quid præuaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Rectè siquidem, potius autem necessariè, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; ulla sit in descriptione discordia: sed solummodò prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodò duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptionem: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque quidem sunt Moyses, qui natiuitates continent, & humane generationis traditionem habent vsq; ad eius mortem. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moyses vsq; ad Artaxerxem Persarum

Veræ historię indicium.

Propositio quæ tractandam sumit Iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudeos quis fuit.

Pontifices apud Iudeos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Perfarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, & vite humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habita, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palàm nanq; est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto nanq; seculo iam praeterito neq; adijcere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judais, hac diuina dogmata nominare, & in his utiq; permanere: & propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaq; multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, & mortes varias in theatris sustinuerunt, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Gracorum aliquid tale perpeffus est? quando neq; fortuitam sustinere lationem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntatem exposita. Et hoc iustè etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neq; ipsi interfuerunt, neq; credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neq; ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò & de omni bello, & quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, & habentes me Vespasianus & Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Gracam rerum eruditionem exhibui. Tantaq; mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum & Titum testes non expauescerem. Primum nanque illis obtuli libros: & post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuerunt, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, & ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassent, aut pratermisissent. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, & accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, & participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Græcorum cum Iudæis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscripserunt.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romæ belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quòd conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sitæ sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, præcipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vitæ necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœnicia maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecunia requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negociationem ad Gracorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Mædi verò postea atque Persæ palàm in Asia regnauerunt, & vsque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiã circa Europam cõtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestati, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquam mentionem: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrarentur Iberos, qui tantam partem occidentalis terræ noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque fiunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quod vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita disita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Gracorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit. Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodò ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquum Gracorum genere.

hoc conabor efficere. *Ægyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maxime erga nos iniqui incommuni quidem omnes Ægyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Judaorum. Cum verò fidem de his prabuerō, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Judaorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Judæis nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis Ægyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Ægyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Ægyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Ægyptiacorum hæc de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in provincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterq; ceperunt: & principes eius alligantes, de cætero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò provinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioreq; provincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maxime partes munivit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur a quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communivit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnavit alter quatuor & quadraginta annis, Baon nomine. Post quē alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde APOCHIS, unum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem ASIS nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maxime Ægypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Ægyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Ægyptum ait annis undecim & quingentis. Post hæc autem Regum Thebaidis & Ægypti reliquæ*

Manetho, Ægyptius
historiographus.

Saltis Ægyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege vero cui nomen erat *Alisfragmuthosis*, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam *Aegyptum* perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est *Auaris*. Hunc *Manethon* dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdeditisse pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & pradam suam. Filium vero *Alisfragmuthoseos* *Themosis* conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum vero obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut *Aegyptum* relinquentes, quod vellent innoxij omnes abirent. Illos vero his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex *Aegypto* per desertum in *Syriam* iter egisse: & metuentes *Assyriorum* potentiam (tunc enim illi *Asiam* obtinebant) in terra qua nunc *Iudaea* vocitatur, ciuitatem edificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; *Hierosolymam* vocitasse. In alio vero quodam libro *Egyptiacorum* *Manethon* hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascua lem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temere ab *Aegyptijs* dicti sunt: quoniam progenitor noster *Joseph* dixit ad Regem *Aegyptiorum*, se esse captiuum: & fratres in *Aegyptum* posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producam testes *Aegyptios*, rursusq; quomodo se habeant verba *Manethonis* circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex *Aegypto* populus pastorum ad *Hierosolymam*, expulso eorum Rex *Themosis* regnauit post hac annis viginti quinq; & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius *Chebron* annis tredecim. post quem *Amenophis* viginti & mensibus septem, huius autem soror *Amesses* annis viginti uno, & mensibus nouem. *Mephres* autem duodecim, & mensibus nouem, *Mephramuthosis* viginti quinq; & mensibus decem. *Thmosis* autem nouem, & mensibus octo. *Amenophis* vero triginta, & mensibus decem. *Orus* vero triginta sex, & mensibus quinq;. Huius autem filia *Acencheres*, duodecim, & mense uno. *Rathotis* vero frater nouem. *Acencheres* autem duodecim, mensibus quinq;. *Acencheres* alter duodecim, & mensibus tribus. *Armais* vero quatuor, & mense uno. *Armesis* autem uno, & mensibus quatuor. *Armesesmi* autem uno, & mensibus quatuor. *Amenophis* uendecim, & mensibus sex. *Sethosis* autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem *Armain* procuratorem *Aegypti* constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi vero ad *Cyprum* & *Phoenicem*, & rursus contra *Assyrios* atq; *Medos* castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his vero felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales urbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente *Armais*, qui in *Aegypto* fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiect, & alijs concubinis sine paritate iugiter misceba-

Regū Aegyptiorum
cum pastoribus pa-
cta.

Aedificatio Hieroso-
ma.

Iudaei cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Ae-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Aegypti
Rex, fratrem Ar-
main Aegypti pro-
curatorem consti-
tuit.

tur: persuasusque ab amicis et diademate utebatur, et fratri rebellabat. Is vero qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosis misit, cuncta significans, et quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destinavit, et proprium tenuit regnum. Prouincia vero vocata est ex eius nomine Aegyptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius Danaus. Hec quidem Manethon. Palam vero est, ex praedictis annis tempore computato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto liberati, ante tres et nonaginta atque trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere, quam Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argiui esse confidant. Duas igitur res Manethon maximas pro nobis Aegyptijs literis protestatus est: primam quidem, quia aliunde venerunt ad Aegyptum: dein egressum eorum exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penè mille annis bellum precedat Iliacum. Ea vero quae Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse confessus est) ex fabulis quorundam sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguam, ostendens ea sine verisimilitudine esse mendacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea, quae apud Phoenicas de nostro genere conscripta sunt, et eorum testimonio declarata. Sunt itaque apud Tyrios multorum annorum publica litera, et conscriptiones diligentissime custodita, ex his quae apud eos facta et inuicem gesta noscuntur, quae tamen memoria digna sunt. Inter hac ergo conscriptum est, quia in Hierosolymis aedificatum est templum a Salomone Rege, ante annos centum quadraginta tres, et menses octo, quam Tyrii Carthaginem condidere. Descripta vero est apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyriorum Rex amicus erat Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Is ergo munificentiam suam exhibens ad claritatem fabricae, praeuit Salomoni auri quidem viginti et centum talenta: incidensque pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nuncupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonauit Salomon et alijs multis rebus, et terra Galilaeae regionis, quae Zabulon vocatur. Praecipue autem ei amicitiam sapientiae concupiscentia conciliauit. Problematum enim soluenda alterutris dirigebant, et melior in his Salomon erat, et in alijs sapientior apparebat. Haecenus vero seruantur apud Tyrios epistola multa, quas illi scripsere ad inuicem. Quod autem non fingam de Tyriorum literis, testem producam Diuum qui in Phoenicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phoenicis historijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic partis orientalis ciuitates ampliauit, urbem potiore fecit: et Olympij Iouis templum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, et aureis anathematibus exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templorum aedificationem. Regem vero Hierosolymorum Salomonem misisse dicunt ad Hiramum quaedam anigmata, et poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset discernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramum, non se posse soluere propositas quaestiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abdimonem quendam, virum Tyrium, propositas soluisse quaestiones: ipsumque alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hiramino Regi conferret. Dius igitur hoc modo de praedictis testimonium perhibuit nobis. Sed post hunc producam Menandrum quoque Ephesium. Is enim singulorum Regum actus conscripsit apud Graecos et Barbaros, studens ex prouincialibus uniuscuiusque loci literis, historiae veritatem pandere. Scribens enim

Aegyptus vnde dicta.

Iudeorum ad Aegyptum aduentum eorundemque egressum ostendit Manethon.

In Hierosolymis edificatum est templum a Salomone Rege, ante annos 143. & menses 8. quae Tyrii Carthaginem condidere.

Tyriorum Regis & Salomonis amicitia.

Hirami & Salomonis problemata.

Menandri Ephesij testimonium.

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposuit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthagini, hoc modo: Moriente Hiramō successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnauit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnauit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnauit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnauit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnauit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnauit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarta sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnauit annis triginta duobus. Huic successit Badzorius filius: qui cum vixisset annis XLV, regnauit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnauit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthagini, annorū CLV, & mensium VIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthagini tempus annorum CXLIII, mensium VIII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam præcedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam vniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac aperte ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldaeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldaus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldaorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de factō diluuiō, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldaeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Ægyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldaeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldaeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
cessit.

Nabuchodonosoris
successor.

cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuersos priores Chaldaorum & Babyloniorum Reges exactiōibus suis excellens. Ipsa verò verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessariò proferēda sunt. Audito autem pater eius Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum nō valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori atate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam qua ab initio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, contigit patrem eius Nabulassarum, cum agrotasset, in Babylonia ciuitate desungi, qui regnauit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mortem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouinciarū, & captiuos Iudaorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perducerentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: reperiensq; cūctā à Chaldaeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus praecepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò ex manubijs templū Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā extrinsecus adiecit. Et prouiso ne post hac possent hostes fluiuium conuertere & ad urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos coctolaterē, illos addito etiam bitumine, circundedit: tum sic cōmunite portas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram sumptuosiore multo amplioremq; exstruxit: cuius ornatum exponere fortasse longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem magnifica, quindecim dierum spatia perfecta est. In ea lapideas moles excelsas excitauit, aspectu montibus assimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto Rege, & multa super hæc in libro Chaldaicorum: in quo culpæ conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem adificatā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens. Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archiuis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Beroso conscripta sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit obsidionis: & Megasthenes in quarto Indicarum: ubi declarare contendit, prædictum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse à Babylonijs, & cæptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus filius

filius eius Euemaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardochus, principatum quidem tenuit puer existens mensibus nouem: insidias verò passus, eo quòd nimis appareret malorū esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, conuenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluuium Babylonia ciuitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, uniuersa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus inuasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium ciuitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere ciuitatis, eo quòd nimis videtur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaq; reliquum vita tempus in illa prouincia conuersatus est. Hæc concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est; est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent. Sub Rege Itobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdai, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraustus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cæpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrijs, cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est, de predicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt, sufficere iudico quæ premissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestum est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldeorum ac Tyriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: et quod preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hec autem agebat atque dicebat, Iudaorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudaorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: et multi iam mores ad quasdam transierunt, et emulatione digni a nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyriorum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Aegyptij, et Aethiopes, verenda ab initio circumcidunt. Phoenices verò, et Syri in Palaestina confitentur hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluvium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circumciduntur: et isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem et Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circumcidi. Omnium autem qui habitant Palaestinam, soli Iudei circumciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chærilus, antiquis Poëta, meminit de gente nostra, dicens quod militaverunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: et enumerans universas gentes, novissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phoenissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est. Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus, et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem doctorem suum, de quodam viro Iudæo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dicere. Quæ verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philosophiam, ea dusco operæ pretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit, audire desideramus universi. Igitur secundum præcepta, Aristoteles inquit, Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus præceptorum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudæus erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudæorum circumcissione.

Chærilus, antiqui Poëta, de Iudæorum gente testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudæis testimonium.

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum civitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, gravissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degensibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemaeo Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breviter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primitus tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gaza praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur universi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluerunt. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo etate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & universa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conversationem, quam scriptam habebat, pariter indicavit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et male sapientius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parva, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renovare, cunctisque militibus similiter rudera portare praecipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscere Rege securitas praberetur. Qui dum ad provinciam, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus.

Mille & quingenti sacerdotes Iudaeorum decimas accipiunt.

Iudaeorum contra Alexandrum constantia.

multam satrapæ exolvere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adicit autem, quod merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provincie quam incolimus, pulcritudinemque narravit. Penè decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Iudeorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipue circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non dolatis sed collectis, unumquodque latum viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio. nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognoverit à viro Iudæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Ne siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrium Iudeorum nos deducentium, nomine Mossollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quod si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antè eum evolaret, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursum tacens, arcumque trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infausiissimam avem sumentes in manus? hæc enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mossollamo Iudæo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant. facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hæc apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bellamouit. Deinde quomodo reuerso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret,

Amplitudo Iudææ.

30. stadia ferè sex miliaria Germanica constituant.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Iudæis testimonium.

capta

capta atq; defuncta est. Hac ergo prafatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudaei, habitant omnium munitissimā ciuitatem, quam vocare Hierosolymam prouinciales solēt. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in praedictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vesperam soliti sunt. Ingrescente verò in ciuitatem Ptolemaeo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint ciuitatem, eis stultitiam obseruantibus, prouincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex verò manifestata est malā habere solennitatem. huiusmodi autem casus, prater illos, alios quoq; docuit uniuersos: ut tunc ad somnia & opiniones qua tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hac examinant integrius, apparet magnū, & praecipua laude dignissimum: si & saluti & patriae quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam praeponere concupiscant. Quod verò non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter inuidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc indicium me arbitror esse praebiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataeus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syria praesidebat. Verum Hecataeus etiam librum conscripsit de nobis: Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penē in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimauit de quibus diligenter memoria proderet: alterum verò omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostra, Aegyptiorum & Chaldaeorum atque Phoenicum historia, & super illas Graecorum pariter conscriptores. nam prater supradictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque praedictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacra nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanē Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his qua in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus vtitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hac contra semetipsos locuti sunt talia. Quod verò multis alijs hoc euenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum ciuitatum sedare nobilitatem, & conuersationi detrudere tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedaemoniorum verò Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebaorum momordit urbem. Multa verò etiam Timaus in historijs, de praedictis, & de alijs blasphemauit. Et hoc praecipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter inuidiam atque male-

Sabbathum Iudaeorum.

Cur quidā historiographi Iudaeorum mentionem omiserint.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiæ in-
ter Iudæos & Aegy-
ptios causa.

Aegyptiorum idolo-
latia.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aeg-
yptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. Et apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiæ igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauerunt. Et neq-
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorum, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixerunt: multasq; causas odij ac inuidie pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantum præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantum Dei natura animalibus irrationalibus, sine dubita-
tione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi brutæ arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colunt, vani ac fatui omnino homines, et ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: et propterea nequaquam imitari nostram
honestatem de diuinatione potuerunt. Videntesq; multos nostram zelari conuer-
sationem, inuidiam habuere: et ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidam
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorum scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauerunt. In uno tamen et maximo viro verbum meum comprobabo, quo usus
sum antè paululum nostræ antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacam
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros pro-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, et illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, provinciam qua
nunc Judæa vocatur obtinuissent: et adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hæcenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quod egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem et octo annos factum esse protulerat. Themusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, et Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatum dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnavit annis quinquaginta et nouem: et post hunc senior
est filius Rhampses annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens Regem, hunc ait
et Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: et
impleisse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundum sapientiam præscientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
vinciam à leprosis et alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto congregasse, et fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nilii
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Egyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui apertè suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Egyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, praeuit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helipolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quae praecipue sacra apud Egyptios erant, se penitus abstinere: nulliq; copularentur nisi cum quibus foedus habere videbantur. Hec autem sentiens, & alia plura, maxime Egyptiorum consuetudinibus inimica, praecipit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella preparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonorati significans, & poscens ut pariter contra Egyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnaturus autem opportuno tempore, & prouinciam facillimè subdituros. Illi verò leticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Egyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei praedixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Egyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quae praecipue à sacerdotibus honorabantur, antè premisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum cautè celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorū, apud suum cōmendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Egyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Aethiopiā cum vniuersis nauibus & multitudine venit Egyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Aethiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum vniuersum, praeuit alimenta hominibus necessaria, quae prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Aethiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Egyptiorum, sic pessimè hominibus vsi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremare, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Electorum contra Aegyptios bellum.

Aegyptiorum Rex in Aethiopiam fugit, eumq; Aethiopu Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Iudaeis fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa prater eo. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casibus persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hec equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea qua ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte, sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
forum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare provinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & quae erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quidnam grauius imminebat, quod morte praeueniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus. Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de provin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: qua vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq. Deos adora-
rent, neque ab Aegytiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq. penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.
Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsaphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moyses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita consuetudine, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & prouinci- am percepere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere prae-sume- bant: nec contraria suis agere legibus, in quibus edu- cati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam hu- ius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vincu- lum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec pericu- lorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quanam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocan- tibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupa- turi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, merito fortas- se negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & a- grum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adi- rent: neque enim futuram Regis fugam prae- sciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam un- de coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque haec eis exprobrat: quasi non hostes eos indu- xisset: aut quasi haec sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante ad- uentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam ali- quanto post Amenuphis hostes aggressus praelio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadenti- bus captu facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphim

Præcedentium de-
pulsio.

viuere,

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsio.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Qua igitur Aegyptij de Judais fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa prater eo. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casis persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea qua ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. caelestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte, sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascuntur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
sorum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiones lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare provinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidens Deorum iram, & qua erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminebat, quod morte praeniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus. Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de provin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: qua vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq. Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq. penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.

Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasiōe facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisse. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsasisphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debiliū, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & prouinciā percipere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praesumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus educati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam huius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vinculum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec periculorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent, quam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocantibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupaturi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, meritò fortasse negocium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & agrum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adirent: neque enim futuram Regis fugam praesciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam unde coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitū: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos induxisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante aduentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam aliquanto post Amenuphis hostes aggressus pralio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeo scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadentibus captu facilis: & qui tunc ea iure belli poterantur, cum scirent Amenuphin

Præcedentium depulso.

viuere,

Quando Iudæi Iude-
am occuparint, &
urbem Hierosolyma
ædificarint.

Opinionis Lyfimachi
depulsio.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Judæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{ἱερουσαλα} ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipso
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templa collectam mul-
titudinem Judæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Ju-
dæos morbus occuparit. dicit enim populus Judæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Judæos vocas? Quod si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & exstruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulsoribus suis iu-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quod sibellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hac fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatione, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Judæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera præsentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIORI quidem volumine, charissimè mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Græcorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripsere. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium. Horum igitur, quæ ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, præconijs verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatū relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem nec orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolæ Alexandria Iudæos calumniatur: in superq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solum, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: caterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hæc: Moses, ut accipi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subduales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moſeos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere præcepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Moſen Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui per per atatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida scripta.

Apion de Moſe & gente Iudaico.

Apionis de Moſe & templo Iudaico mendacium coarguitur.

riter nouerant. Et de Homero quidem poeta, quamuis grammaticus, non posset quamā eius sit patria certō affirmare, neq. de Pythagora tantū nō heri nudius tertius nato: de Mose uero tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestē illum mentiri apparet. Quin et temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos et cacos et claudos, bellē concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmosi Iudeos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Colon uero et alij quidam, ut cuiq. uisum est. At uero Apion ceteris fide dignior, exactē illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginū autem mentionem adiecit, ratus argumentum id ueritatis se habiturum euidentissimum: nec animaduertit à semetipso adductū quo coargueretur. si enim de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL. de quo superius ex Phœnicum commentarijs probaui, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon uero edificauit templum post Iudeorum discessum ex Aegypto annis DCXII. Porro numeram pulforum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuisse millia) miram quādam et credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione quæ nunc Iudæa uocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata Aegyptiorum uoce. nam inguinis morbum Aegyptij uocant sabbatosim. Annon igitur uel deridenda hac nugacitas, uel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quod omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. At qui si erant caci et claudi et morbidi, quales fuisse Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prætereaq. sibi obsistentes uincere populariter repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neq. timere ita accidisse uerisimile uidetur. est enim omnino absurdum. At uero mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam prædixit: rursus autem Mosen consensu monte, qui Aegyptum inter et Arabiam situs est, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq. descendente Iudæi leges dedisse. at qui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati uero appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ se fert, uel certē magnam imperitiam. Nam hæ voces Sabbo et Sabbatum, inter se maximē differunt. Sabbatum enim secundum Iudeos quies est ab omni opere. Sabbo uero, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum morbum significat. Tales quasdam de Mose et Iudeorum ex Aegypto profectioe Aegyptius Apion nouitates finxit, præter aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aegyptiorum

Temporum ratio apud historiographos inæqualis.

Hirami & Salomonis amicitia, de qua supra lib. I. contra Apionem in principio.

Inguinis morbum Aegyptij sabbatosim uocant.

Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui praeter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptii: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamia sua cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudeis similitudinem, proposuit quidem illis conuictum facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quanam sint illa grauiora & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudeos accusat. Venientes, inquit, ex Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaique Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem qua Caesar magnus Iudeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiae est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, etsi plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praebeantibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrrheni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablatus? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime percepere. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose adificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. At enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Imperatorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudeis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudaorū habitādi causa direxit.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacrarum scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristeam, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura prefecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his videntes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos precipuum

Septuaginta interpretes.

3. Ptolemæus Euergetes.

familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes, fortiter obtinens Syriam vniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria.

4. Ptolemæus Philometor.

Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commiserunt Iudeis: et duces totius fuere militia Onias et Dosithæus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est. Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitiæ eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia

5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grauari definit.

pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrarium qua præparauerat, euenere. Elephantibus enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Itacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod aperte à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuisset. Is autem etiam ultima Cleopatra Regina Alexandrinorum

rum meminit, veluti nobis impropere, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitiae & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quae etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs: paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare praesumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patriae inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi coegit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudaeis triticum non est mensa? Sed illa quidem poenam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxilij, atque fidei quam circa eum contra Aegyptios gessimus: necnon & senatu eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemaeis, & quae à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penuria frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudaeis in Alexandria commorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodiam, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Aegyptij, inter alterutros praelio magno & sine foedere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Aegyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutrientes? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Aegyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graeci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Aegyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Aegyptiorum,

De Cleopatra vltima
Alexandrinorū Regi
na, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram
maritus.

Iudei fidem eis olim
à Regibus datam con
seruauere.

Aegyptij bestias na
tura repugnantes col
unt.

Discordia Iudeorū
& ciuium Alexandri
norum in religione.

Seditionis Alexan
drinae causa.

Depulsio argumenti
Apionis, Iudeos se
ditionis Alexandrinae
causam extitisse.

& an-

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum
 est quod nobis impropere præsument. nam cum plurimi eorum non opportu-
 ne ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad o-
 mnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptijs neque Regum quisquam videtur
 ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
 xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani verò semper custodi-
 re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
 statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
 indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
 manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
 honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
 gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Gracis itaque et
 alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique et patrum
 et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam verò etiam nihil si-
 bi competentium sumunt imagines. alij verò et seruos diligentes, hoc faciunt.
 Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem præbere
 videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
 tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus uti-
 lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
 tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
 colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
 manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
 lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebra-
 mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
 lis imperatoribus hunc honorum præcipuum pariter exhibemus, quem homi-
 num nulli persoluimus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
 Apionem pro his quæ de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
 ei huiusmodi fomitem præbuere, id est, Posidonium et Apollonium Molonius:
 quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
 mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
 gruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
 tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
 sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion præsumpsit edicere, asini caput
 collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
 mat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
 illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igitur
 primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos
 fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterior asinus furonibus
 et hircis et alijs, qui sunt apud eos Diij. Deinde quomodo non intellexit, operi-
 bus increpatum de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur is-
 dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
 etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
 sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
 huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
 alios effabile. Quia verò Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
 sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
 suos

Romanorum erga
Iudeos magnani-
mitas.

Iudei prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudeos conficti reie-
ctio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochū transfregissim fœdera Iudeorum, & spoliasse templum auro argentoq; plenum. Hæc igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hæc implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia provenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsumunt, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestæ verba confingere. Isti verò magis studuere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarū, detrahentes nobis etiam quæ in futuris essent, mentiti sunt. Propheta verò aliorū factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatiliū dapibus plenam, & quod obstupisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel quæ esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraisse necessitatem. Ait, inquit, esse se Græcum: & dum peragraret prouinciā parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hæc sibi inopinabilia beneficia visa attulisse letitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Græcum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione Græci, ut inimicitias contra Græcos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Græcorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragædia plenissima est, sed etiā cru-

Asini apud Iudeos aliosq; sapientes viros qui dicantur.

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegiū Antiochi tegere conantur.

Iudeos quotānis hominem Græcum immolare debere.

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim præsumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacij superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde facillimū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximè aduersus Ægyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudai colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere verò cōtra Iudeorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hac relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verò porticum cuncti Iudai ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudeorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sederant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus vlla epulatio administratur. Hac enim quæ predicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quàm quinq; millia, sit tamē observatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à precedentib. clauē tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia namq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, præter illa quæ ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historie veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidē prætermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientēs, ubi nec nobilissimos Iudeorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hac ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ predicta sunt, nobis detrabere tentauere. Rursumq; tanquam possi-

Templi ac porticus
descriptio.

Quæ in templo posita
fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum singula
plus quàm quinque
millia hominum
habent.

mus deridet, adiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacys oneratum. Loca namque, quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phœnice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deaurata, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandum nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem cali et terrae et maris, nulli Iudeos fautores alienigenae, et maxime Gracis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique, patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Gracis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et amulationes esse noscatur. E diuerso namque, multos eorū ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandum nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus, cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phœniciae ciuitas, & non Idumaeae.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento depulsio.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

rum magnanimitati valeat obsistere? Nullus et enim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione seruire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Aegyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dij, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem praeipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auo totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis usi sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes vrbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, impropere non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedamoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vitæ sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliq; multa: hic nemo calamitatem passis, sed potius inferentibus insulit impropria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Aegyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Scisostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Aegypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Aegyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum uniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non prebuimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vitæ verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Aegyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetæ sacrificemus, & nō vescamur carnib; suillis: sed & circuncisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalū peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib; uniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Aegyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Aegyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominib;

Dauidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consuetæ sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolae, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibimet ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patria suae leges poenas dedisse blasphemiae. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expirauit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vita fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Colon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Moysi, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitiae apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breuiter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuietum vniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis improperat: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostra queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitæ utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum vniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute prestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute praestant.

Moses quoslibet legislatores antiquitate præcedit.

Nómos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legistatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq̃, & instructionem totius legis vita constringens, eis suavit hanc libenter excipere, & firmissimè inclytæ scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq̃ deuincere: & filios ac uxores, prædamq̃ bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit uniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi met potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi met arrogauit & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt; in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum piè, & plurimam exhibere alijs æquitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi met satisfaciens, quia secundum illius voluntatem uniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magnus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namq̃, quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commiserunt. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens eum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium uniuersis

uersis hominibus existentem: & quacumq; contingit eos in angustijs supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum quæ gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingentum, immutabilem per tempus, æternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hæc itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: qui quidem quod eruditi sint, illo utique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse naturam. Sed hi quidem ad breuē philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cunctæ namque actiones & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinae & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctor est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges viuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse præuaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu eas discantes, in animo

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius disciplinae & moralis institutionis modi.

Moses vniuersos Iudeos ad legis auditionem congregari præcipit.

velut

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò præsumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere, alij verò eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vitæ differentia ulla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentoires nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancita noscuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competenter iniungit? quos utique non diuitijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs prestare noscuntur, eis præcipuè culturam diuinæ placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur uniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus auum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est: cunctaq;

Qui homines ad sa-
cerdotium electi.

De Deo & Prouiden-
tia diuina.

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cælum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei. tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit uniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum unius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper praece- dit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit. Deo custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiæ veteris testamenti. hac enim non placent Deo: qua res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut praecipue sacrificantes caste viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suae vite praeponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò fit ad Deum votis ac precibus, non ut bona praestet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cu- Purificationis in sacrificijs. bili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, qua conscribere longissimum est. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs. cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nu- Pena vim inferentis virgini. trienti. qua omnia lex praecepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animae polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corporum. purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. fuisseq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyy

funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum.

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio praeceptorum legis.

Praemium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, praecepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proueniant, prodi tamen arcanum prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Haec, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicumque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vitae putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus praeendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes quae sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoueatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique praecipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quae ad mansuetudinem pertinent obseruauit: doctrinalibus quidem, sicuti praedictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitio sine excusatione desigens. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum praesumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inenitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria vero parentum, vel impietate quae sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, praemium tribuitur non aurum, non argentum, neque corona lapillis distincta: sed unusquisque teste habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante,

& Deo

Et Deo fidem condonante firmissimam his qui seruant leges: Et licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam sapenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodò extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin Et si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historijs aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamq̃ honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proximè de Repub. Et legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicunque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam Et honestate vite praecedens, Et virtute sermonum Et persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuò penè illuditur, cauillisq̃ comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter Et facile reperiatur, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, Et multa licentia composita atque conscripta: maximè verò legislationem Lycurgi mirantur, Et Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. Et super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfectè visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias Et labores nobis quàm Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, Et corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes Et cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, Et pati quatenus praeualerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodò, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne Et apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, Et multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praeualentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud
Iudaeos.

Plato mirabilis apud
Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantum-
modò credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem
apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissimè
toleramus pro legibus, & vltra alios uniuersos. Non enim qua leuia videntur
nostris studijs alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibiq; simplicitatem:
& ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad
concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate va-
cet. Sed illud attendendum est, si gladijs utentes, & hostes ab inuasionem fugan-
tes, precepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis verò gratum est pro-
pter hæc legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc
Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophi-
sta, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare conten-
dant. Ego sanè nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim

Moses Iudæis eos qui
apud alios putantur
Dij, propter appella-
tionem ridere ac bla-
sphemare interdixit.

mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque riderene-
que blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Dij, aperte nobis le-
gislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem
per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum vi-
que non à nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed à multis
probabiliter iam pramissus. Quis igitur eorum qui apud Græcos sapientia
sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & præcipue legistatores
quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inseruere, dicentes eos
numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris verò & diuersis natiui-
tatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam ge-
nera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eo-
rum in tartaris vinctos esse dixere: quibus verò attribuere cælum, his ser-
mone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposu-
ere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, &
filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent,
sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hæc iuste accusatione digna conquerun-
tur, qui sapientie virtute præcellunt. Hi super hæc deridentes adiungunt: Si
Deorum alios quidem ephebos & adolescentes, alios autem seniores & bar-
batos esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum,
aliam verò textricem, alium verò peregrinantem, & cum hominibus con-
tendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter al-
terutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut
non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vul-
nerati lugerent malaq; perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si in-
temperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum amo-
res & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad fœminas.
Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas à semetipso, impragna-
tasq; mulieres, disruptas submersasq; spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque
liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bo-
na sunt hæc, & his alia consequentia, id est, adulteria in cælo visa, & sic impu-
denter à Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali fœditate
vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atq; Rex valuisset

impetum

Deorum apud gen-
tiles ingens nume-
rus.

Fabula de Ioue &
Pallade.

Iuppiter.

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia nō accendant, ut hæc componentes redarguat, & multam stultitiā his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atq; seductionem, omnesq; pessimas passiones in Dei natura fingere præsumere. Et horum quidem nobilioribus etiā ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdā Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quādo eos veluti malignissimos homines muneribus atq; donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quæ igitur causa est tanta huius iniquitatis atq; delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturā ab initio eorū legislatores agnouerint, neq; quantū percipere potuere, perfectā sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiā pictores & plasta in hoc apud Græcos multam habuere potestatem, ut unusquisq; formam quam vellet secundū modū suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaq; qui maximè putātur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc suæ semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dijs florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiùs: & templorū alia quidem desolata, alia verò nuper secundū hominum voluntatem adificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusq; culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem MColon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Græco philosophati sunt, neq; prædictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iuste spreuere, & circa veram decentemq; circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neq; vllum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibatum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namq; Plato nostrū legislatorem imitatus est, in hoc quoq; quod illud præcipuè suis ciuib. imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuib. misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius MColon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus præoccupati: neq; communicari patimur eis, qui alia vitæ consuetudine degunt: cum neq; hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namq; peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius seuitiam poterit quilibet arguere, qui nullineque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmo-

Iniquitatis atq; delicti
circā Deū causa.

Pictores & plasta
Deorum multitudine
autores.

Plato nullū Poëtarū
in Repub. esse suscipi-
endum statuit.

Lacedæmonij pere-
grinos expellunt.

Mos Atheniensium. *nijs amplius disputare. Athenienses verò qui communem esse suam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo solummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, ineuitabiliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates est mortuus? non enim hostibus tradidit ciuitatem, neque templa vastauit: sed quia noua iuramenta iurauit, & quoddam demonium significasse referebat, serio seu ludens, sicuti quidam dicunt, propter hoc cicuta poculo morte multatus est. Insuper etiam corrumpere iuuenes eum accusator aiebat, & conuersationem patria legesq; contemnere. Et Socrates quidem ciuis Atheniensis, huiusmodi tormenta sustinuit. Anaxagoras autem Clazomenius fuit. Et quia, existimantibus Atheniensibus solem esse Deum, ille eum saxum ignitum asseruit, paucorum sententia morte damnatus est. Et aduersus Diagoram Melium talentum decreuerunt, si quis occideret eum, quoniam eorum eorum mysteria deridere ferebatur. Protagoras autem, nisi citò fugisset, comprehensus occisus fuisset, eò quòd dubiū de Dijs Atheniensium conscripsisse putabatur. Et quid oportet mirari, si circa viros fide dignos talia gessisse noscantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdotem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accusauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduersus eos, qui peregrinum introducerent Deum, supplicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm est, eo quod aliorum non crederent esse Deos. Non enim si credidissent, se ipsi fructu ex pluribus Dijs priuassent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululū differentes à bestijs, arbitrantur tamen sua mysteria esse custodienda: & Anacharsim sapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniā videbatur Græcorum Deorum ad eos venisse plenissimus. Multos autem & apud Persas inuenias pro eacausa tormentis affectos. Sed palàm est, quoniam Apollonius Persarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam unanimatis, quam habuere de Dijs, mirati sunt, hanc scilicet fortitudinem, quam in templis eorum concretatis habuerunt. Is etiam studiorum omnium imitator extitit Persicorum, uxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta est, si quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legibus nos abducere neque timor potuit præpotentium potestatum, neque zelus eorum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritiæ causa suscipiamus, sed ut legum iura seruemus: & cum alia detrimenta mansuetè sustineamus, si qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & usque ad calamitates nouissimas perduramus. Cur itaque nos alienas emulemur leges, cum eas neque a legislatoribus suis seruatas esse videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non sunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienses verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem optime atque utiliter facere se putabant. Ergo cum hac ipsi omnino rebus efficerent, etiam suis legibus miscuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Dijs suis masculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi satisfactionem rerum incongruarū, & extra naturam pro libidine componentes. Desino nunc de supplicijs dicere, &*

quantas

quantas ab initio praeberint plurimi leges ab absolute malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas et diuitis et ciuitatibus et bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus vero Iudaeorum, neque si procul abeat extra provinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis videatur timere praeceptum. Igitur si propter virtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin vero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis verissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam virtutis legislatoris nostri, opinionisque, quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum etatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaque declarata sunt leges, et cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius praeberunt. Primi quippe Graecorum, in speciem quidem iura patriae conseruabant: ipsius autem Philosophiae tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateque vita communio- nem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem emulantur: neque est ciuitas Graecorum vlla usquam aut Barbarorum, nec vlla gens ad quam septimana, in qua vocamus, consuetudo minimè peruenit, ieiuniaque et caedelabra accensa: atque etiam ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordiam, quam nos inter omnes obtinemus, et rerum communionem, et industriam in artibus, et perduratiorem necessitatem habere pro legibus. Illud enim mirabilius est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita valuit obligare: et quemadmodum Deus in vniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Vnusquisque enim, si suam regionem domumque conspiciat, his quae dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneam malitiam reprehendere. aut enim volunt nos isti aliena et praua iura, ante propria et meliora zelari: aut certe si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atque credimus quae ab illo prophetata de Deo sunt. Denique, nisi intelligeremus ipsi virtutem legum, at certe ob imitantium multitudinem praeclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem et de rep. nostra certissimam feci narrationem in his quae de Antiquitate conscripsi. Nunc autem earum mentionem feci quantum necessarium fuit, neque aliorum vituperare iura, neque nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste conscribentes, et contra ipsam veritatem impudentissime contendentes, arguerem. Arbitror itaque, per hanc conscriptionem abundanter me, quae promisi, complisse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominum contra quam calumniatores affirmant, esse antiquissimum: et multos veterum in conscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaque Aegyptios fuisse progenitores nostros: et ostensum est, quia in Aegyptum venerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: et apparuit quod voluntate et magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum iniustitia.

Legis apud Iudaeos exacta obseruatio.

Iudaeorum leges antiquissimae.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

Breuis repetitio sa- perius dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparere pia, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatū inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abijcientes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper incuitabiles, verbis nequaquā circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum, nos quā alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustus, quā legib. obedire? quid utilius, quā inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hae igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his praecipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceffant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

Origo legum Iu-
daicarum.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A

A ARON mortuus.	95.	Abiatharus sacerdotali honore priuatur.	220.
Aaronis virga germinat.	94.	Abilamarodachus Iechoniam de vinculis dimittit.	302.
Aaronis filij.	78.	Abimelech septuaginta nouem fratres interficit.	135.
Aaroni Moysi fratri sacerdotiū confertur à Deo.	78.	Abimelech Thebas capit.	136.
Ab Atheniensibus honor Hyrcano habitus.	409.	Abimelech in Sicimita mouet.	136.
Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.	18.	Abimelech Isacum inuidia motus expellit.	26.
Abrahamus primus verbi diuini concionator.	16.	Abimelech amicitiam renouat cum Isaco.	26.
Abrahamus egregius Astronomus.	17.	Abimelech amore Sara captus.	20.
Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.	17.	Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.	137.
Abraham moritur atatis anno 175.	25.	Abimelechum Sicimita expellunt.	136.
Abrahami obedientia.	22.	Abisau.	212.
Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.	18.	Acerra.	227.
Abaneth.	75.	Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.	928.
Abel à Cain interfectus.	6.	Achabus & Iosaphatus in Syros mouent.	255.
Abdagasus Asinaum interficere vult, quod Artabanus permittere recusat.	541.	Achabus in pralio vulneratus, moritur.	256.
Abdon Iudex.	138.	Achabus ob dimissum ab ipso Adadam taxatur.	253.
Abdemonus.	881.	Achabus in gratiam recepto Adado fœdus cum eo facit.	253.
Ab Apione quadam valde frigida conscripta.	895.	Achabus Eliam quarit.	248.
Abia ad Hebraos oratio, qua desertionem & impietatem eis exprobrat.	243.	Achabi septuaginta liberi Samaria trucidati.	268.
Abenerus Neri filius Sauli filium Iebosthum populi Regem constituit.	185.	Achabi pœnitentia.	251.
Abenerus contra Iuda tribum copias educit, cui Ioab cum uniuerso Davidis exercitu occurrit.	ibid.	Achabi cruorem canes iuxta Elia prædictionem lambunt.	256.
Abenerus apud seniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem desisterent, loquitur.	186.	Achabum Elias impietatis accusat.	248.
Abnerus à Davide comiter exceptus, amice dimittitur.	187.	Achazes aurum & argentum templi, Damascus Assyriorum Regi defert.	279.
Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui suo nomine fœdus cum eo ferirent.	186.	Achazes Syrorum Deos, templo Hierosolymorum cū eo colit.	279.
Abenerus in fugam conuersus, Asael trucidat.	185.	Achaze impietas.	278.
Abesalomus sorore Thamaram solatur.	200.	Achaze mors.	279.
Abesalomus vindictæ opportunitatem expectat ibi.	ibid.	Achar quadam ex prædâ contra Dei mandatum abscondit.	118.
Abesalomus patrem ac fratres ad solenne conuiuium inuitat, & Ammonem vino sepultum trucidari curat.	ibid.	Achor sorte deprehenditur & punitur.	118.
Abesalomus reductus patris Davidis conspectum deuotare iubetur.	201.	Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum ostendit.	237.
Abesalomus patris sui affectat regnum astute satis & callide.	201.	Achimelech prodicionis à Saulo insimulati apologia.	172.
Abesalomus Rex ab vniuersis salutatur.	202.	Achitophel Abesalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur suadet.	203.
Abesalomus Iordanem traiecit.	205.	Achitophelis consilio suadentis Dauidem bello prosequendum Chusim se opponit.	203.
Abesalon callide per mulierem à Ioabo subornatam reuocatur Hierosolyma.	200.	Achitophel, suo consilio expulso, laqueo sibi vitam finit.	204.
Abesalomi Hierosolymis nati liberi.	201.	Achitophel ad Abesalomum deficit, cuius consilia ne succedant, Dauid precatur.	202.
Abesalomi columna marmorea.	206.	Acme litera ad Antipatrum.	500.
Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.	243.	Accusatio & epistola falsa Legatorum contra Iosephum.	602.
Abias victoria potitur.	243.	Adar, Martius.	361.
Abiga Nabali uxor muneribus Dauid placat.	176.		
Abiathar manus Sauli elapsus, Dauidi patris & sacerdotum nunciat eadem.	173.		

Bbbbbb

Adadus

I N D E X.

<i>Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide praelio vincitur.</i>	193.	<i>Agrippa domum præaltam exstruit unde tuncque circa templum fierent contemplari poterat: Iudæi altiore parietem excitant qui regis prospectum arcet, & apud Neronem Poppea precibus illum illa sum impetrant.</i>	579.
<i>Adamus iram Dei deprecatur.</i>	5.	<i>Agrippa Tiberiade habitat.</i>	528.
<i>Adami & Eue lapsus.</i>	5.	<i>Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Casarē peruenit.</i>	529.
<i>Adami pœna.</i>	6.	<i>Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo facto propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.</i>	530.
<i>Adami ætas 930. anni</i>	8.	<i>Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.</i>	528.
<i>Adamum Deus alloquitur.</i>	5.	<i>Agrippa Iudæorum immunitatem confirmat.</i>	466.
<i>Aderus Solomoni insensus.</i>	236.	<i>Agrippa Berytiam civitatem eximys ornamentis honorat.</i>	565.
<i>Aderus in Aegyptum profugit.</i>	ibid.	<i>Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.</i>	464.
<i>Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reverti permittat, orat.</i>	ibid.	<i>Agrippa in Asiam missus.</i>	456.
<i>Aderus in Idumæam revertitur, inde in Syriam se confert.</i>	ibid.	<i>Agrippa sex menses in custodia servatus.</i>	532.
<i>Ad mortē nati sumus, eamq; fugere ne fortissimi qui dempossunt.</i>	868.	<i>Agrippa in suum regnum navigat.</i>	534.
<i>Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.</i>	391.	<i>Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam reductus.</i>	527.
<i>Ad Lothum angeli divertunt.</i>	19.	<i>Agrippa Hierosolymorum muros permunit.</i>	564.
<i>Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.</i>	892.	<i>Agrippa ditio ampliatur.</i>	577.
<i>Ad Deum respicientibus eiq; vim fidentibus pietatis fructus integer manet.</i>	570.	<i>Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tra-</i>	468.
<i>Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo constitit, qui Babylonios inuadunt.</i>	543.	<i>dit.</i>	
<i>Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.</i>	867.	<i>Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prædicit,</i>	531.
<i>Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.</i>	157.	<i>Agrippa liberi supersites.</i>	566.
<i>Adiabænorum magnates cum Abia Arabum rege contra Izatem fœdus faciunt.</i>	572.	<i>Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	463.
<i>Adiutores Solomonis in templo exadificando.</i>	214.	<i>Agrippam Caius Tetrachia regem constituit</i>	534.
<i>Adonias cum Abisace coniugium expetit.</i>	219.	<i>Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.</i>	577.
<i>Adonias interficitur.</i>	220.	<i>Agrippium.</i>	650.
<i>Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.</i>	216.	<i>Aggeus & Zacharias propheta.</i>	314.
<i>Adonias affectat regnum.</i>	214.	<i>Ain expugnata atque combusta.</i>	119.
<i>Adulterij leges & Zelotypia.</i>	83.	<i>Albinus Iudæa procurator.</i>	580.
<i>Adultera accusatio contra Iosephum.</i>	38.	<i>Alcimus siue Iacimus pontifex.</i>	359.
<i>Agar Saram contemnit.</i>	19.	<i>Alcimus pontifex cum perfugio Iudæ apud Demetriū accusat.</i>	359.
<i>Agatharchidis de Iudæis testimonium.</i>	886.	<i>Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.</i>	360.
<i>Agrippa ad Flaccum Syria Præsidem se confert.</i>	528.	<i>Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.</i>	360.
<i>Agrippa quàm Herodes Iudæis magis fauet.</i>	564.	<i>Alcimus Pontifex mortuus.</i>	361.
<i>Agrippa per Marssiam à Proto pecuniam mutuatur.</i>	528.	<i>Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatē concedit.</i>	339.
<i>Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam navigat.</i>	528.	<i>Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.</i>	626.
<i>Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.</i>	559.	<i>Alexander & Aristobulus crebrò matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.</i>	655.
<i>Agrippa Hierosolymis Hecatombem immolat.</i>	463.	<i>Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.</i>	656.
<i>Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet.</i>	576.	<i>Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.</i>	392.
<i>Agrippa senatui suam sententiam exponit.</i>	559.	<i>Alexa. Thracida cognomē apud Iudæos inuenit.</i>	392.
<i>Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorē mittit.</i>	537.	<i>Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.</i>	657.
<i>Agrippa à Lesbo digressus.</i>	466.	<i>Alexander Ptolemao, ut Zoilū tolleret persuadet.</i>	388.
<i>Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.</i>	529.	<i>Alexander.</i>	897.
<i>Agrippa Iudæis adium tributum remittit.</i>	563.	<i>Alexander quartano febriū recursu fatigatur.</i>	622.
<i>Agrippa Agrippa filius.</i>	566.	<i>Alexander suo & fratris nomine parentis accusatio-</i>	469.
<i>Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, insensus.</i>	565.	<i>nem diluit.</i>	
<i>Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prædixerat, quinto die moritur.</i>	567.	<i>Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontifice obui-</i>	330.
<i>Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.</i>	566.	<i>euntē honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.</i>	

I N D E X.

Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductitios milites amittit. 391.
Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
tem accusatorē ad misericordiam commouēt. 460.
Alexander à Iudais bello peritus, potentissimos eorum
in Bethoma oppugnat. 392.
Alexander coningi quomodo secure regnare possit, ostē
dit. 394.
Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudaeos ite
rum reducit. 628.
Alexander Polyhistor. 24.
Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō
uicia illecti, apud Herodem traducuntur. 466.
Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri
pturam parenti structas insidias fatetur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemaeus, & alij regis fidelissi
mi participes essent. 479.
Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudaeo
rum interfecit. 620.
Alexander ad Praefectum arcis Alexandrij, ut se re
ciperet, scribit. 484.
Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de
creuit, fatetur. 484.
Alexander victoriam ab Theodoro amittit. 620.
Alexander 10000. peditum & 1500. equitum congre
gat. 626.
Alexander Ionathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo. 367.
Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.
405.
Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve
niens, Ptolemaidem occupat. 366.
Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam
ducit. 370.
Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint. 489.
Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat. 388.
Alexander in conflictu cū Antiocho Grypho casus. 383.
Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho
nore habet. 388.
Alexander à Gabinio victus. 405.
Alexander dona Ionatha mittit. 371.
Alexander post obitū Philippi Macedonum rex. 328.
Alexander cum hostibus praelio decertat, & sex millia
militum amittit. 626.
Alexander ab armis requiescit. 621.
Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in A
lexandrium sepeliuntur. 488.
Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit. 620.
Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in
fert, illudq; captum funditus eruit. 620.
Alexander Lysimachus Alabarcha. 561.
Alexandri & Aristobuli impatientia. 475.
Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades. 572.
Alexandri cum Demetrio pugna & victoria. 368.
Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma
ximamq; partem trucidat. 621.
Alexandri familia magnum infortuniū incurrit. 396.
Alexandri morbus. 393.
Alexandri mors. 394.
Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat. 478.
Alexandrum filium Herodes timet. 656

Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con
stituit, qui ē vestigio crudeliter agit. 620.
Alexandra Phariseis ultro parat. 622.
Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin
cipatum obtinet. 622.
Alexandra Herodi suspecta obseruatur. 435.
Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve
ro Herodi pateſcunt. 436.
Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit. 425.
Alexandra Iudais castellorum custodiam credit. 395.
Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote
statem redigere conatur. 449.
Alexandra Hyrcani filia, uxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat
ab Antonio scribit. 434.
Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal
cho tutelam peteret, monet. 444.
Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit. 623.
Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera
bilem interitum, indicat. 437.
Alexandra interfecta. 450.
Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta,
capit. 622.
Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere. 449.
Alexandrium & alia castella diruta. 404.
Alexandri mater. 404.
Alexandria pars ora maritima. 897.
Alani mediam terram pradandi causa peruadūt. 861.
Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā. 529.
Altare & vasa ad illud pertinentia. 227.
Altare arcum. 228.
Altitudo, longitudo, & latitudo templi. 225.
Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insignere
gium affert. 184.
Amalecita mouent in Israelitas. 66.
Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur. 162.
Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra
dam abegerunt. 181.
Amalecitas internecione delendos pradiſtio. 68.
Amalecitas pleſtendos. 112.
Amalecitas fundunt fugantq; Israelita. 67.
Aman ab omnibus, exceptis Iudais, adoratur. 321.
Aman odio & consilijs eius in Iudaeos in conuiuio pa
tesfactis, suspenditur. 325.
Amor multitudinis erga Iosephum. 603.
Amos rex Iuda impius. 287.
Ammanitarum spolia. 258.
Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit. 199.
Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet. ibid.
Amnon sororem reluctātem per uim opprimit, mox
exosam & fastiditam extrudit. ibid.
Amnon Dauidis filius, Thamaram Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit. 199.
Amanis facultates Mardochoo dantur. 326.
Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascen
dunt. 423.
Amanis in Mardocheum odium. 324.
Ammanita exterorum societate mercede impetrata
in Dauidem copias parant. 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipsos inuicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudae praefes.</i>	520.
<i>Amplitudo Iudae.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Ampliatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Mosi parens Deum orat pro Hebraeis.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiq; Achabus filius in regno succedit.</i>	241.	<i>Antigonas auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Aristobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraorum terra situs.</i>	97.	<i>Antigonus Massadam obtinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, si ab Hyrcano in illum regnum transferrens pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hierosolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per insidias interciperent mittit.</i>	421.
<i>Amasia ab Israelitarum Rege captus: Hierosolyma diruta & templum spoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hierosolymorum Regis in Ioam Israelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcano in regnum restitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumaeis victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recusat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex stirpe Regia prognatus, sed semi Iudaeus sit exprobrat.</i>	423.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Aristobuli filius apud Caesarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis societatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus securi obtruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici succedit.</i>	574.	<i>Antigonus Aristobuli filius ad Caesarem, Pompeij studio de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Costobarus & Saulus ad spoliandos infirmiores promptissimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali suspicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleficus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanam missi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falso accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Aristobulum falso accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios summi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadaver immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazari pontificis locum surrogatus.</i>	519.	<i>Antigonum Aristobuli filium Ptolemaeus Mennae adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat summum sacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta conubialia tentur flectit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi instinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana uxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudeorum potentiores in Aristobulum citat.</i>	398.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem sibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus secum Davidem contra Hebraeos educit, quia Palaestinarum Ducibus reprobatur.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflamat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum sexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Caesari ex Syria milites conscribit.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Mithridati in capiendo Pelusio operam navat.</i>	407.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium nasciturum nunciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudae procurator declaratus.</i>	409.
<i>Anni aetatis & regiminis, item virtutes & diuitiae Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Annibas supplicio affectus: Amaramus & Eleazarus in exilium missi.</i>	568.	<i>Antipater praesens calumnijs & absens per litteras Herodis in filios exacerbat.</i>	468.a
<i>Anilaus ob uxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer lugeat.</i>	667.
<i>Anilaus in Mithridatis viscos cum exercitu imperum facit, eumq; noctu opprimit, & captum secum abducit.</i>	542.	<i>Antipater Caesarea omnibus inuisus.</i>	ibid.
<i>Anilaus Parthorum Ducem trucidat eiusq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certanitur.</i>	663.
<i>Anilaus à Mithridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea novarum rerum cupidus cōpescit.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad supplicium deposcunt, qui oppressus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phasaelo Hierosolymorum, Herodi Galilaeae regimem committit.</i>	410.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antipatrum culpam confert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

I N D E X.

Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum reducentem adiuvat. 405.
Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur. 653.
Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium. 400.
Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam erogat. 666.
Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deminutos, Iudeos vero inuisos reddit. 411.
Antipater in demerendis paternis amicis nullis sumptibus parcit. 490.
Antipater ab Herode accusatus. 497.
Antipater Herodem fratribus magis insensum reddit. 467.
Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet. 630.
Antipater cum copijs Alexandro obviam procedit. 626.
Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium venenum patri paratum habere exponit. 495.
Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello cōdi iubet. 504.
Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabia regem peruenit. 623.
Antipater innocentiam suam precibus ad Deum testatam facere conatur. 500.
Antipater multa praclara facinora committit, & ad subeunda pro Casare pericula sese offert. 629.
Antipater cum patre res Iudaorum ministrat. 490.
Antipater fratribus sublati populo & militibus inuisus. 490.
Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat. 470.
Antipater veste proiecta multitudinem vulnere demonstrat. 629.
Antipater parentis accusationem diluit. 498.
Antipater Salomes filius apud Augustum Casarem Archelaum accusat. 508.
Antipater parentis ultimum diem optat. 490.
Antipater patriam muros reparat. 630.
Antipater à cunctis accusatur. 499.
Antipater amitam fallere non potest. 491.
Antipater in carcerem coniectus. 500.
Antipater domum reuersus à nemine excipitur. 497.
Antipater Roma illustris factus. 468.
Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat. 507.
Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina. 628.
Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia. 654.
Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insidia. 666.
Antipatri uxor & filij. 407.
Antipatri contra fratres artificiosa machinatio. 475.
Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudaei accusant. 411.
Antipatrum Casar Romana ciuitate simul & immunitate donat. 629.
Antipatrum Herodes ad Casarem mittit. 494.

Antipatri extructa. 472.
Antipatri. 659.
Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyrannide falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio imposito. 349.
Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat. 341.
Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit. 861.
Antiochus in Iudeam irrumpere parat. 352.
Antiochus capitur. 861.
Antiochus cum Casare reconciliatur. 861.
Antiochus cum Iuda fœdus facit. 358.
Antiochus murum quo templum septum erat, solo aquat. 359.
Antiochus suis ciuibus perfidus. 852.
Antiochus acceptus ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit. 618.
Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo caeditur & fugatur. 384.
Antiochus Rex Damasценorum. 393.
Antiochus Seleucum fugat. 391.
Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit. 861.
Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidione cingit. 380.
Antiochus regno à fratre exuitur. 393.
Antiochus Gryphus occisus. 390.
Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudeorum honorificam mentionem facit. 342.
Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faciunt. 342.
Antiochus cur templi depraedationem fecerit. 900.
Antiochus Philippum regni gubernatorem constituit, eiq. Antiochum filium tradit. 357.
Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliatur. 348.
Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus. 382.
Antiochus squalidis satoribus conflictatus exspirat. 934.
Antiochus Lyssierum administrationem: provincias & filium committens in Persidem proficiscitur. 352.
Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur. 921.
Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi regno aduensaret è Perside, obsidione soluta illi occurrit. 358.
Antiochus Scenopegia gratia septem dierum inducias Iudaeis concedit. 382.
Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum matre Antiochiam adduci praecipit. 924.
Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum numero congregat. 933.
Antiochus Iudaeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor. 851.
Antiochus septimi diei feriam Iudaeis edicit. 852.
Antiochus Eupator cum copijs in Iudeam proficiscitur. 357.
Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum contrahit, & moritur. 356.
Antiochus Aegypto cedere cogitur. 348.
Antiochus Hyrcanum in urbem compellit. 381.
Antiochus Epiphanes Rex Syria. 348.
Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymais

I N D E X.

- da mouet, & turpiter inde se Babylonem recipit. 356.
- Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur.* 391.
- Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit.* 616.
- Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur.* 616.
- Antiochus ad Hierofolymam proficifcitur, praefidiumq; ibi relinquit.* 616.
- Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaeam irrumpit, ac Hierofolyma denincit.* 616.
- Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor.* 614.
- Antiochus mores Iudaicos abrogat.* 615.
- Antiochus rex Comagena.* 561.
- Antiochi Magni in honorem templi edificium.* 342.
- Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola.* 341.
- Antiochi ad Eleazarum exhortatio.* 921.
- Antiochi mors & fames exercitui immiffa.* 393.
- Antiochi & Iuda pugna.* 358.
- Antiochum Cefennius Petrus Syria administrator coram Caefare accusat.* 860.
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet.* 621.
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita.* 572.
- Antiquitatum Iudaicarum-Epilofus.* 584.
- Antiquitatum hiftoria quinq; millium annorum.* 873.
- Antonius Herodem & Phafaelum tetrarchas declarat.* 634.
- Antonius in Tyro commoratur.* 634.
- Antonius Antigonom ad Triumphum feruare volens, propter Iudaos feditiofos feuri eum percussit.* 433.
- Antonius captiuos trucidat.* 634.
- Antonius multis donis ab Herode affectus.* 433.
- Antonius Phafaelum & Herodem Tetrarchas conftituit.* 419.
- Antonius Hyrcano de Caffij & Bruti rebus & morte fcribit.* 417.
- Antonius Herodis virtutem miratur.* 641.
- Antonius Cleopatra maritus.* 899.
- Antonius & Cleopatra extincti.* 447.
- Antonius Armenia regno potitur.* 440.
- Antonia in magno apud Tiberium honore habita.* 530.
- Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res fua faluas effe fcribit.* 438.
- Antonia turris.* 460.
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychns rogat.* 530.
- Anteus.* 551.
- Apion contumeliofam Iudaorum infeftationem, qua fi mercedem Alexandrinis reddere voluiffet videretur.* 897.
- Apion veram patriam & genus fuum abiurat.* 897.
- Apion de Mofe & gente Iudaica.* 895.
- Apion Iudaïs feruitutem exprobrat.* 903.
- Apion feipfum laudat & magnificat.* 904.
- Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur.* 895.
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati.* 346.
- Apolodotus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit.* 390.
- Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur.* 371.
- Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolyma venit.* 920.
- Apostata à Matthia transfigitur.* 350.
- Apostata à religione Iudaica.* 348.
- Apostafia sacerdotum.* 329.
- Apsanes per feptennium Iudex.* 138.
- Apud Gracos nulla confcriptio poemate Homeri vetustior.* 874.
- Aqua calida apud Calliroe qua in lacum bituminis fe racem effluunt.* 503.
- Aquarum calidarum fontes.* 858.
- Aquarum in Hebraorum exercitu penuria.* 260.
- Aquilo auertens flammam in Romanos abigit.* fol. 865.
- Aquilo Caio extremum ictu infligit, Chereas vero facinoris autor dicendus.* 551.
- Aquila aurea fuper maiorem templi portam.* fol. 501.
- Aquilam auream detractam inuenes feuribus contidunt.* 501.
- Ara fuffumigatoria.* 74.
- Arabs Scauro reconciliatur.* 626.
- Arabes ardefcente fiti vltro fe Iudaïs tradunt.* fol. 647.
- Arabes ab Herode denicti.* 443.
- Arabes Herodis exercitum in fugam vertunt.* fol. 645.
- Arabes Caefare irato Herodi neq; latrones dedere, ne que pecuniam mutuo acceptam perfolueret volunt.* 482.
- Arabes fiti compulfi ab Herode pacem petunt.* fol. 443.
- Arabes & Trachonitae fcientes Herodi Caefarem iratum, illi infultant.* 482.
- Arabes in praelium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt.* 441.
- Arabes in fugam verfi.* 440.
- Arabum circiter feptem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam fe fe dedunt.* 443.
- Arabum contra Ioramum expeditio.* 266. Mors Iorami. 266.
- Arabici belli caufa.* 480.
- Arbores frugiferae non excindenda.* 112.
- Arborum de rege deligendo confilium.* 135.
- Arca Noe.* 9.
- Arca facra à Palaftinis in fanum Dei fui Dagonis defertur.* 147.
- Arca in Cariathiarim transfertur.* 149.
- Arca Dei in templum transportatur.* 228.
- Arca facra Bethfama peruenit.* 149.
- Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur.* 191.
- Arcyon medicus quofdam dimittit.* 554.
- Architecti templi extruendi.* 213.
- Archelaus Herodi fe fe excufat.* 485.
- Archelaus fratrum liberos odit.* 491.
- Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit.* 653.
- Archelaus Herodem vltro pro Alexandro deprecari compellit.* 658.
- Archelaus rex Cappadocia in Iudaeam ad Alexandrum generum venit.* 657.
- Archelaus

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delib-
rant.* ibid.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-
nem in generum simulant, eumq; ad paternos af-
fectus reducit.* 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur.* 508.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipuè
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaum
reconciliatorem adit.* 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-
nixuri eum comitantur.* 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-
gat, eumq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.*
516.
- Archelaus epulum multitudini prabet.* 505.
- Archelaus & Iudaorum legati coram Casare compa-
rent.* 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-
santur.* 498.
- Archelaus condita.* 518.
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.*
516.
- Archelao regi acclamatum.* 505.
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;
Viennam in exilium mittit.* 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq; di-
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur.* 514.
- Archelaum Nicolaus excusat.* 508.
- Ardens studium in reparandis manibus.* 319.
- Ardentes faces in murum iaculantur.* 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus.* 486.
- Aretas rex Cæsaryia.* 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,
eumq; Hierosolyma confugere cogit.* 397.
- Aretas rex Arabum Gazas auxilij spem ostendit.*
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-
dit.* 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-
tram pervenire colligit.* 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit
accusat.* 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-
mo.* 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.*
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-
nire conatur.* 405.
- Aristobulus à Romanis in praelio vincitur.* 405.
- Aristobulus captivus cum Antigono filio Romam re-
mittitur.* 405.
- Aristobulus Ituraa habitantes circumcisionem case-
rosq; Iudaicos ritus admittit.* 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-
lum pontificatus ducit.* 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-
tur.* 400.
- Aristobulus multa castella occupat.* 396.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius.* 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-
cusati.* 401.
- Aristobulus eiusq; affecla Phariseorum tyrannidem
accusant.* 394.
- Aristobulus bello congredi cum Pompeio cogitat.* 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt.* 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur.* 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-
mittit, ceteros in vincula coniecit, & matrem fa-
me necat.* 388.
- Aristobulus ad Pompeium descendit.* 624.
- Aristobulus Damascam contra Ptolemaum missus.*
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit.* 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captivitatem Babylo-
nicam diadema sibi primus imponit.* 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit.* 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit.* 402.
- Aristobulus cum familia Romam vectus.* 626.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.*
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem vinctos custodia tra-
dit.* 618.
- Aristobulus matrem vinctam fame necat.* 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.*
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat.* 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-
cludit.* 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-
dit.* 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet.* 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.
3.* 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.*
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat.* 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-
gnus apud Petronium Iudaorum causam agunt.*
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum
in regnum transfert.* 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.*
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit.* 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si cum armis
adiret occiderent, præcipit.* 619.
- Aristobulus misere moritur.* 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia.* 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-
dari curat.* 386.
- Aristobuli liberi remissi.* 405.
- Aristobuli necem cuncti deflent, præcipuè verò Ale-
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.*
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus.* 898.
- Aristobuli fratricida pœna.* 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio.* 622.
- Aristobulo fratricidij pœnitundine morbus ingraue-
scit.* 819.
- Aristobulo Herodes insidiatur.* 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat.* 399.
- Aristobulum Pompeius descendere provocat.* 624.
- Aristobulum captivum Casar vinculis soluit. fol.*
628.
- Aristocrasia optimum regimen.* 106.
- Argu-

I N D E X.

<i>Argumenta, Iudaorum genus antiquius Græcorum genere.</i>	877.	<i>Aedificia ab Herode condita.</i>	648.
<i>Arma quibus Iosaphatus victoriam parauit.</i>	258.	<i>Aedificatio Hierosolima.</i>	879.
<i>Artabanus Tiberio filium Darium obsidem & virum quinque cubitorum statura mittit.</i>	525.	<i>Aegyptus unde dicta.</i>	880.
<i>Artabanus à Dabïs & Sacis in imperium restitutus.</i>	525.	<i>Aegypti rex auxiliaturus Iudæis praelio vincitur.</i>	292.
<i>Artabanus Asinæ terram Babyloniam commendat, dotisq; muneribus eum dimittit.</i>	541.	<i>Aegypti regis de Iudaorum libertate ab Aristæ impetrata edictum.</i>	334.
<i>Artabanus ad Asinam & Anilam propter audaciam societatem cum illis inire mittit.</i>	540.	<i>Aegypti & Aethiopia regina ad Salomonem venit.</i>	233.
<i>Artabanus ad Izatem se confert, auxiliumq; ab eo petit.</i>	571.	<i>Aegyptij bestias natura repugnantes colunt.</i>	899.
<i>Aruntius in theatro Imperatoris interitum nunciat.</i>	553.	<i>Aegyptiorum libido.</i>	16.
<i>Arx in Apamia diruta.</i>	401.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopiam fugis, cumq; Aethiopum rex honorifice suscepit.</i>	889.
<i>Asanus Rex Iudæ.</i>	244.	<i>Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, à porcinis carnibus abstinere.</i>	905.
<i>Asanus Damascenos in Basanem concitat.</i>	246.	<i>Aegyptiorum arma ventus in Hebræorum castra expellit.</i>	62.
<i>Asanus rex moritur.</i>	247.	<i>Aegyptiorum Idolatria.</i>	888.
<i>Asani pietas.</i>	245.	<i>Aegyptiorum reges cur Pharaones dicti.</i>	232.
<i>Asani victoria.</i>	245.	<i>Aegyptiorum rex in Aethiopes.</i>	53.
<i>Asael Ioabî frater Abenerum insequitur.</i>	185.	<i>Aegyptiorum erga Hebræos invidia.</i>	50.
<i>Asiatici & Cyrenenses Iudæi ab earum regionum civitatibus multum afflicti.</i>	473.	<i>Aemilius Regulus.</i>	545.
<i>Asinaus & Anilaus Neerdenses patria in locum quendam se conferunt, ad quos ingens multitudo confluit.</i>	540.	<i>Ætas Sara 127. anni.</i>	23.
<i>Asinaus cum socijs à Babylonia satrapis ex improvisò oppressi.</i>	540.	<i>Aethiopes arma contra Asanum capiunt.</i>	245.
<i>Asinaus suos ad fortitudinem hortatur, & hostes fundit, fugatq;.</i>	540.		
<i>Asinius.</i>	409.		
<i>Asini apud Iudæos aliosq; sapientes viros qui dicantur.</i>	901.		
<i>Assamonai Principatus & Pontificatus finis.</i>	432.		
<i>Ascalonita & Scythopolita ob tributum non solum puniti.</i>	344.		
<i>Asphaltites lacus.</i>	17.		
<i>Astus serpentis.</i>	5.		
<i>Astus.</i>	232.		
<i>Astriorum imperium dissolutum.</i>	286.		
<i>Asuerus, rex Persarum, Vastem ad convivium venire nolentem repudiat.</i>	320.		
<i>Esther puella fit Regina.</i>	321.		
<i>Athenio Herodem, eiusq; exercitum inuadit.</i>	fol. 440.		
<i>Athronges vir corpore & manuum robore insignis dignitatem regiam attentat.</i>	511.		
<i>Auranitidis ditio à Zenodoro Arabibus elocata, & à Casare Herodi donata est causa belli.</i>	fol. 456.		
<i>Aurus ab Arabibus incensus.</i>	512.		
<i>Aureum dictum de hoc seculo.</i>	931.		
<i>Augustus Herodem Syria procuratorem constituit.</i>	648.		
<i>Augusto Casari Caius rem diuinam facit.</i>	549.		
<i>Asprenas.</i>	549.		
<i>Autoritas Simonis.</i>	379.		
<i>Azaria Propheta ad populum adhortatio.</i>	fol. 245.		
<i>Azymorum festum.</i>	59.		
<i>Azoti propter arcam ereptam horribiliter cruciantur.</i>	147.		
		<i>B.</i>	
		<i>Baalas radix quomodo euellenda.</i>	858.
		<i>Baalitarum mactatio.</i>	269.
		<i>Baba liberi à Costobaro seruati.</i>	450.
		<i>Baba liberi alijq; accusati ab Herode interfecti.</i>	fol. 451.
		<i>Babylon à Cyro Persarum rege capta.</i>	303.
		<i>Babylon à Semiramide non adificatam.</i>	882.
		<i>Babylonia muri ex latere cocto & bitumine constructi.</i>	883.
		<i>Babylonica captiuitatis post septuaginta annos finis.</i>	307.
		<i>Babyloniorum rex Herculem fortitudine & rerum gestarum magnitudine precessit.</i>	882.
		<i>Babyloniorum regis ad Ezechiam legatio.</i>	286.
		<i>Bacchides asiem instruit, & cum Iudæ signa confert.</i>	362.
		<i>Bacchides cum 22000. militum Iudæ occurrit.</i>	361.
		<i>Bacchides Jonathan Sabbatho aggreditur, & duomilia militum amittit.</i>	364.
		<i>Bacchides copias contra Ionatham ducit.</i>	364.
		<i>Bacchides iratus transfugis dum Ionatha potestas ipsi non datur, quinquaginta ex eis interficit.</i>	fol. 365.
		<i>Bacchides indignationem in transfugas effundit, & quomodo exercitum sine ignominia posset reducere cogitat.</i>	365.
		<i>Bacchides magnam tyrannidem in Bethzecho exercet.</i>	960.
		<i>Bacchides cum Ionatha fœdus facit.</i>	366.
		<i>Bacchides Iudæ fautores interficit.</i>	364.
		<i>Bacchides multos sibi credentes interficit.</i>	fol. 259.
		<i>Bacchidis in Iudæos crudelitas.</i>	616.
		<i>Bacchidi Demetrius Alcumum commendat, eiq; ut Iudam internecione deleat, mandat.</i>	359.
		<i>Bacchidem Demetrius cum copijs in Iudæam mittit.</i>	361.

I N D E X.

<i>Bagoas, Carus & alij ab Herode necati.</i>	493.	<i>Bersabe iuramenti putem.</i>	21.
<i>Baia sunt thermae Campaniae, non procul à Puteolis.</i>		<i>Berzelau Hierosolymam, patre eò proficisci nolente, cum Davide contendit.</i>	208.
533.		<i>Berzellai filios Solomoni David commendat.</i>	fol.
<i>Balath.</i>	232.	218.	
<i>Balthasar sive Nabonidel Babylonia rex.</i>	302.	<i>Bezaleel & Eliab Architecti tabernaculi.</i>	71.
<i>Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt.</i>	302.	<i>Bethachora.</i>	332.
<i>Bal Tyrionum Deus.</i>	270.	<i>Betaramptha Iulias appellata.</i>	519.
<i>Balamus obiurgatur ab angelo.</i>	98.	<i>Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Davidi indicat.</i>	215.
<i>Balamus ad Balacum pervenit.</i>	98.	<i>Bethsabe Regi se gravidam esse nunciat.</i>	fol.
<i>Balami responsio.</i>	98.	196.	
<i>Balami de rebus futuris vaticinium.</i>	99.	<i>Bethsura obsessa.</i>	357.
<i>Balami aduersus Hebraeos consilium.</i>	99.	<i>Bethsurita deditionem faciunt.</i>	358.
<i>Balami a sina loquitur.</i>	98.	<i>Bethsaida.</i>	519.
<i>Balami de Israelitico populo vaticinium.</i>	fol.	<i>Biblia satan abolere conatur.</i>	349.
98.		<i>Bibliotheca Ptolemai Philadelphi.</i>	333.
<i>Balac iratus reprehendit Balamum.</i>	98.	<i>Bozus Naami & Ruth amicus.</i>	144.
<i>Balaci Moabitum regis ad Medianitas legatio.</i>	fol.	<i>Bozus, Ruth cognatum, cum ut ducat, hortatur.</i>	fol.
97.		144.	
<i>Balamo angelus resistit.</i>	98.	<i>Bozus ex Ruth Obedem Davidis anum genuit.</i>	fol.
<i>Banaias.</i>	212.	144.	
<i>Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit.</i>	212.	<i>Boues triturantes.</i>	107.
<i>Banaias leonem exanimat.</i>	ibid.	<i>Buccinae duae ex argento factae.</i>	85.
<i>Baratus 40. annis Israelitarum imperium tenuit.</i>	132.	<i>Blasphemiarum inter Iudeos & Aegyptias causa.</i>	fol.
<i>Baratus contra hostes Imperator designatur.</i>	fol.	888.	
131.		C.	
<i>Barasa oppugnata & concremata.</i>	355.	<i>Cain regione extorris.</i>	7.
<i>Barnuchus è carcere dimissus.</i>	296.	<i>Cain Dei castigatione haud melior redditur.</i>	fol.
<i>Basanes Ramathonem captam munit.</i>	246.	7.	
<i>Basanis impietas.</i>	245.	<i>Cain hypocritarum & sceleratorum parens.</i>	fol.
<i>Basilica.</i>	330.	8.	
<i>Batibius.</i>	550.	<i>Caduceatores ablegandi.</i>	111.
<i>Bathillus se venenum attulisse fatetur.</i>	496.	<i>Caius ad tria millia Iudeorum in seruitium abducit.</i>	628.
<i>Belus primus rex Assyriorum.</i>	882.	<i>C. Norbanus Flaccus pro Iudeis scribit.</i>	474.
<i>Beli sacerdotes interfecti.</i>	249.	<i>Caius Senatus ac Pisoni urbis Praefecto se in imperium defuncti successisse significat, & ut Agrippam è custodia dimitterent mandat.</i>	534.
<i>Belcazari calamitas Iudeos ad deditionem commouet.</i>	859.	<i>Caius Caligula quartus Romanorum Imperator.</i>	533.
<i>Bellum Adadi contra Achabum.</i>	251.	<i>Tiberius Tyrannus.</i>	533.
<i>Bellum inter Asaelm & Ieum.</i>	371.	<i>Caius Tiberium fratrem tollit.</i>	533.
<i>Belli Iudaici Praefide Floro exortis ipsi Iudaei insitium & seminarium.</i>	567.	<i>Caius, Germanici filius, gratiosus.</i>	532.
<i>Belli leges.</i>	111.	<i>Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit.</i>	539.
<i>Beniamin ut reus capitur.</i>	44.	<i>Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit.</i>	545.
<i>Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse ad Dauidem proficiscitur, & hac de re certiore facit.</i>	187.	<i>Caius Iouis fratrem se appellat.</i>	545.
<i>Beniamita quadringentas virgines Iabiticis ducunt.</i>	129.	<i>Caius vir maleficus.</i>	556.
<i>Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes euadunt.</i>	128.	<i>Caius orator facundus.</i>	557.
<i>Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur.</i>	fol.	<i>Caius primo egregie Rempub. administrat, postea diuinos quoque honores usurpare audet.</i>	535.
129.		<i>Cajin Iudeos Tyrannis.</i>	544.
<i>Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium collocatur.</i>	576.	<i>Cajin senatores ac patricios sauitia.</i>	544.
<i>Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit.</i>	463.	<i>Caius licentiam seruis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet.</i>	545.
<i>Beryti ab Agrippa multis donis affecti.</i>	581.	<i>Caius Agrippa commendatus.</i>	529.
<i>Berosus historiographus genere Chaldaeus.</i>	881.	<i>Caius multos tributorum ac vectigalium releuationes petentes capite plectit.</i>	546.
<i>Berosus de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Romanus.</i>	526.
<i>Berosus.</i>	16.	<i>Caius à Charea trucidatus.</i>	551.

I N D E X.

<i>Caius receptacula nauibus exstruit.</i>	557.	<i>Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent.</i>	558.
<i>Caius se Ioui comparat.</i>	545.	<i>Causa impulsiva conscribendi hos libros.</i>	873.
<i>Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat.</i>	538.	<i>Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit.</i>	2.
<i>Caius stuprum & libidinis licentia.</i>	556.	<i>Causa extructi templi.</i>	228.
<i>Caius passim insidia strueta.</i>	545.	<i>Causa belli contra Arabes.</i>	441.
<i>Candelabrum aureum.</i>	74.	<i>Cisus Sauli pater.</i>	152.
<i>Chananaorum gentem extirpandam.</i>	112.	<i>Cithara quis inuentor.</i>	7.
<i>Chananaorum Reges mouent in Hebraeos. fol. 120.</i>		<i>Ciuitatem quis primus instituerit.</i>	7.
<i>Chananaorum ingens exercitus.</i>	120.	<i>Clades Ismaelis à Ioanna accepta.</i>	297.
<i>Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.</i>		<i>Clades Alexandri.</i>	389.
<i>Chananaorum regionem totam Iosua deuastat. fol. 121.</i>		<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Chananaorum decem millia trucidantur, & Adonibezeck capitur.</i>	125.	<i>Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur.</i>	559.
<i>Calamitas Iudeorum Scythopoli.</i>	867.	<i>Claudius Felix Iudae procurator.</i>	578.
<i>Calamitates omnium à mundo condito cum Iudeorum collata, superantur.</i>	613.	<i>Claudius milites ut in fide moneant sacramento adiungit.</i>	559.
<i>Callistus, Caius libertus, Claudio à Caio se ut ipsum veneno tolleretur iussu, significat.</i>	548.	<i>Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudae Praesidem & regni totius declarat.</i>	567.
<i>Chaldeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant.</i>	883.	<i>Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lysaniam ditionem concedit.</i>	561.
<i>Chaspoma & Bosora.</i>	355.	<i>Claudius Principatum ultro oblatum deponere recusat.</i>	559.
<i>Cambyxis rescriptum, in quo Iudaeos ab aedificando templo deterret.</i>	309.	<i>Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippae iunioris regatu concedit.</i>	568.
<i>Campus regius.</i>	18.	<i>Claudius renuenti obtruditur Casarea dignitas.</i>	557.
<i>Candelabra.</i>	227.	<i>Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator.</i>	520.
<i>Canthari & Phiala.</i>	227.	<i>Claudius sublimis in castra perferitur.</i>	558.
<i>Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta.</i>	286.	<i>Claudius fato functus.</i>	577.
<i>Captiuitas Babylonica.</i>	295.	<i>Claudij Caesaris ad Iudaeos epistola.</i>	568.
<i>Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus.</i>	847.	<i>Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum.</i>	561.
<i>Caprosaba Antipatrius dicta.</i>	393.	<i>Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.</i>	
<i>Carmen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione.</i>	62.	<i>Claudij ad legatos responsio.</i>	559.
<i>Carnibus cruentis Hebraei vescuntur.</i>	159.	<i>Claudius Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur.</i>	559.
<i>Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa exstructa.</i>	881.	<i>Claudius milites in Principem eligit.</i>	554.
<i>Cassius Herodi, si bellum desisset Iudae, regnum delaturum pollicetur.</i>	632.	<i>Craesus in Parthia perit.</i>	407.
<i>Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit.</i>	415.	<i>Craesus Parthiis resistit.</i>	ibid.
<i>Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris ulciscatur, rescribit.</i>	632.	<i>Craesus Iuramenti dati violator.</i>	406.
<i>Cassius stipendium ciuitatibus indicit.</i>	631.	<i>Crateres.</i>	227.
<i>Cassius & Marius Herodem Caesaryia ducem faciunt.</i>	415.	<i>Cratera aurea dua.</i>	337.
<i>Cassius Longinus Syria Praeses.</i>	567.	<i>Cratera argentea.</i>	337.
<i>Cassius Cherea.</i>	545.	<i>Cecilius Bassus sex. Casarem interficit.</i>	415.
<i>Cassij & Brusi dolo I. Caesar interfectus.</i>	631.	<i>Cedes assidua Hierosolymis.</i>	634.
<i>Cassius portus.</i>	524.	<i>Cedes latrocinia seditio & fames in Iudae. fol. 518.</i>	
<i>Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 264.</i>		<i>Cedes Zachariae regis.</i>	277.
<i>Castella muniuntur.</i>	404.	<i>Cedes in Hierosolymis.</i>	644.
<i>Castoris Iudaei dolus erga Titum.</i>	807.	<i>Cedes cognatorum 42. Ochozia.</i>	269.
<i>Catullus tria simul Iudeorum millia trucidat. fol. 872.</i>		<i>Cedes filij Aristobuli.</i>	407.
<i>Causa diuersitatis apud Iudaeos.</i>	874.	<i>Cedes, latrocinia, seditio & fames in Iudae.</i>	517.
<i>Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit.</i>	915.	<i>Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarense Herodem accusant, qui seipsum ingulans.</i>	457.
		<i>Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertente liberam potestatem permittit.</i>	486.
		<i>Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit.</i>	448.
		<i>Cesar Augustus, Herodis studiosus.</i>	423.
		<i>Cesar à Syria profisciscitur.</i>	410.
		<i>Cesar Aegyptum potitur.</i>	447.
		<i>Cesar in hoc iuuenes peccasse pronuntiat, quod se à suspicio-</i>	

I N D E X.

<i>suspicione immunes non serauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Cesar ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sauitia.</i>	644.
<i>Cesar Herodi dimidium redditum de Cyprijs metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra auaritia.</i>	645.
<i>Cesar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Cesar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Cesar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis dominationem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Cesar Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Cesar & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Cesar Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Cesaris ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Casari & Iulia Caesaris uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praeidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludi.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casareaportus.</i>	455.	<i>Cyrenaeorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanica ades se recipit.</i>	555.	<i>Civilis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Civilis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas a consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciues in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementia deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Caesaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Cinium contra Iudeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Cinibus direpta bona restituntur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit a Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudeis redditum in patriam urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Cheremon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudaorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquiae seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudeis eorumq. templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces praepositi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum a Iusto Iosepho obiectorum depulsio.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Cella in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna duae excitatae.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna duae ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copiae in partes duodecim congestae.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syriae.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat,</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis a vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentiae sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda a Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Conflictus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudaorum religione & vita.</i>	907.

I N D E X.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contra mendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contra furtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Moſen & Israelitas propter lepram profugiſſe ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex dona promiſſa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legiſlatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regi ſomnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati ſtatnam adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina prouidentia ſeruantur.</i>	300.
<i>Conuiuium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundem ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis viſio de ariete & hircio, per quos Medorum & Perſarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduerſus Moſen conatur.</i>	90.	<i>Danielis & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina inſtitutio & proſectus.</i>	298.
<i>Cora factionem dacenti quinquaginta viri ſequuntur.</i>	98.	<i>Danieli ſomnium cuiusque interpretatione reuelatur.</i>	299.
<i>Corem cum 250. uiris ignis abſumit.</i>	93.	<i>Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthius à Sylla, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius ſe ſacra uafa Hieroſolyma remiſſurum uocat.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hyſtaſpis filius rex Perſarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus uoti, templi reſtaurationem mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis ſcriptum & mandatum de libertatis poſſeſſionibus, templo & ſacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Coſtobarus, Lyſimachus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epiſtola.</i>	315.
<i>Coſtobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen ſororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiran contumaces.</i>	92.
<i>Coſtobarus interceſſione ſeruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram abſorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppelleſtili reſerta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Paleſtinarum incurſiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propoſitis peſtem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudaos perimit, plures uinos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hieroſolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt. fol.</i>	442.	<i>Dauid in ſiti crebro expetit am aquam bibere recuſat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudae animalia conſueſta ſacrificent, nec carnibus ſuillis veſcantur.</i>	904.	<i>Dauid Hieroſolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Hiſtoriographi Iudaorum mentionem omiſerint.</i>	887.	<i>Dauid alſoſus factus Abiſate cum recaleſcit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro ſacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regi aduentu fuga ſibi conſultat. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro ſuis.</i>	250.	<i>Dauid à propoſito Nabalum euertendi deſiſtit. fol.</i>	177.
<i>Chufis victoria nuncius ad Dauidem miſſus ab Achima anteuertitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectiſſimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chuſi conſilium, quod etiam, Achizophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Abſalomi conatibus certior factus, cum ſuis Iordanem tranſit.</i>	204.
<i>Chuſim ſimulatè offert Abſalomo ſtudium ac fidem ſuam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proſciſcitur.</i>	176.
<i>Cuſtos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria ſubiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutai cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum ſecundis ſe proſeſcentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita diſcrimen uocatus ab Abiſeo liberatur.</i>	210.
D.		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indigniſſimè, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
<i>Dabaritteni Ptolemai uxorem ſpoliant.</i>	592.	<i>Dauid Abigeam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
<i>Dalale meretrix è Samſone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur. fol.</i>	142.	<i>Dauid Saulo innocentiam ſuam declarat. fol.</i>	178.
<i>Damaſceni & Aretas contra Alexandrum.</i>	621.		
<i>Damaſceni à Dauide vincuntur.</i>	193.		
<i>Dana extructa.</i>	129.		
<i>Daniana tribus à Chananeis preſſa.</i>	129.		
<i>Danite locum inhabitandum quarunt.</i>	129.		

I N D E X.

- David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palaſtinam ad Anchum Gitta Regem ſe confert.* 178.
- David Saritas & Amalecitas in curſionibus infeſtas, de manubijs munera Regi mittit, eiꝰ meridionale Iudeorum regionem ſe incurſare perſuadet.* 178.
- David cum Goliath congregari cupit.* 164.
- David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamꝰ ſeram occidit.* 165.
- David urſum trucidat.* 165.
- David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus erat, de poſitis, funda armatus in hoſtem properat.* 165.
- David hoſtem accenſens, contemnitur.* 165.
- David, Sauli & Ionatha necem deplorat.* 184.
- David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplicio iubet.* *ibid.*
- David ex Dei inſſu Hebronem commigrans, à Iuda tri- bu Rex declaratur.* 185.
- David Iabiſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col- laudat.* 185.
- David ſe vivente Solomonem filium ſuum regnum au- ſpicari voluit.* 214.
- David Solomonem ut Deum colat, hortatur.* *ibid.*
- David Mahanaïm pervenit, ubi cum ſumma reveren- tia ab optimatibus excipitur.* 204.
- David arcam in ades Obadami Leuita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur.* 191.
- David Semeim occidi vetat.* 203.
- David ſama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius vo- luntate caſum fuiſſe Abenerum.* 188.
- David à Michol irridetur.* 192.
- David Deo templum adificare decernit.* *ibid.*
- David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gra- tias agit.* *ibid.*
- David in Palaſtinos movet, eiꝰꝰ bonam agrorum par- tem adimit.* *ibid.*
- David Sophenorum Regem vincit.* 193.
- David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat.* 178.
- David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat.* 169.
- David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum ex- piſcari & ſignificare velit.* 169.
- David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem perue- nit.* 171.
- David Goliathi gladio accepto, in Gittam Paleſtino- rum ad Anchum ſe confert.* 171.
- David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſi- mulat.* *ibid.*
- David ad ſpeluncam Adullama pervenit, ubi illius to- ta cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe confe- runt.* *ibid.*
- David ad Moabitaram Regem proficiſcens, parentes ei commendat.* *ibid.*
- David ad Sarim oppidum pervenit.* 172.
- David Memphiboſto veniam, & dimidia partis bono- rum Siba donatorum reſtitutionem promittit.* 208.
- David oraculo monitus fugit.* 173.
- David in Carnam cum ſuis ſe confert, quò & Ionathas perveniens, eum conſolatur, & ſœdus cum eo reno- uat.* 174.
- David Uriam accerſit, eumꝰꝰ ut proſectus ad uxoreꝰ, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit.* 196.
- David Ioabo, ut in Uriam animaduertat, ſcribit.* 197.
- David magnam vim ferri, aris & lignorum compor- tat.* 213.
- David Amaſa veniam & univerſarum copiarũ Pra- feſturam concedit.* 207.
- David Idumaos, ut virisim tributa perſoluerent, co- git.* 194.
- David num quis ex Ionatha genere ſuper eſſet ſcitatur.* *ibid.*
- David ſaſſus peccatum, à D E O veniam conſequitur.* 198.
- David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, vicem dolenter ferens, ieiunat.* 198.
- David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus ci- bum capit.* 198.
- David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quo- rum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat.* 198.
- David laciniam regij pallij præcidit.* 174.
- David regi Saulo, quod ſibi inſonſi inſidias ſtruat, ex- probrat.* *ibid.*
- David cum toto populo Abenerum deſſet ac luget & ſo- lennibus funeralibus ei parentat.* 188.
- David Vria nece audita, irasſi deſcendit.* 197.
- David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur.* 198.
- David Principibus tribuum convocatis Solomonem commendat.* 216.
- David Chufim ut Achitophelis conſilij ſe opponeret, obnixè precatur.* 202.
- David Hieroſolymis excedit.* 202.
- David fugiens ſacerdotes in urbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat.* 202.
- David Samueli Regis erga ſe ſe animum indicat.* folio 169.
- David Solomoni Ioabum puniendum mandat.* folio 218.
- David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſit conceſſurus.* 181.
- David Aegypto ſerno ductore, Amalecitas aſſequitur.* *ibid.*
- David in Amalecitas irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemꝰꝰ prædam recuperat.* *ibid.*
- David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pu- gna ſocijs, in præda partem admittit.* 182.
- David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aequalem auferit.* 177.
- David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpicu- lum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat.* *ibid.*
- David Palaſtinos magna eorum edita ſtrage vincit.* 168.
- David Leuitas numerat, eorumꝰꝰ officia diſtribuit.* 216.
- David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet.* 212.
- David Iebuſaos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & cini- tatem Davidis appellat.* 190.
- David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Im- peratore cadit.* 196.
- David ut plurimum propitium numē experitur.* 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deflet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam perfugo.</i>	27
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benignè excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam per-mittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	302.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Posta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruce acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>De filiis Sem, tertij Noe filij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, durè respondetur à Nabalo.</i>	176.	<i>De funeribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliose tra-ctantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionatha insinua-re conatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diversus.</i>	552.
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus, verò ad avum cõ-fugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudais in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Jonathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, alio traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traj-cit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lysiam necat.</i>	359.
<i>Davidi omnes filios ab Absalomo casus nunciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucerus contra Alexandrum profiscisci-tur.</i>	397.
<i>David, ut praelij abstineat suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum movet.</i>	366.
<i>Davidem adesse volentem in exercitu amici probi-bent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucerus à Ptolomeo Lathuro Damasirex constitutus.</i>	397.
<i>Davidem Ionathas excusans, à parente spiculo peti-tur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>Davidicò generis Reges, quot & quamdiu regnaverint,</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorù regem movet, pre-liaq; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocavit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lasthenem diploma, in quo Iudais im-munitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhortatio.</i>	335.
<i>De adventu Vespasiani in Galileam & obsidione Iota-pa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Jonathan movent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos</i>	400.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius supe-rat, Iudai à Demetrio victore deficiunt.</i>	621
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus to-tius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vite finis Iudaorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora & Baracus in hostes movent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De boue cornupeta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraïs.</i>	94.
<i>De Chamis filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem aetatibus usque ad diluvium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorù interfectus fru-statim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaos seditionis Ale-xandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem praecepta, & quomodo dividenda.</i>	70.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	896.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolemao rege templo Hieroso-lymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem viri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio speluncae in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases area laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra ultima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Mossem in terra deserta facto, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & providentia divina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esao & Iacobo, & natiuitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

similitudinem templi portatilis referebat. 72.
Deus immensus. 228.
Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat 162.
Deus Abrahamo filium pollicetur. 18.
Deus propter inobedientiam Sauti offenditur. folio 161.
Deus verax in promissis. 328.
De uxoribus ducendis. 107.
Dij alieni. 105.
Diluvium. 9.
Dimissio Israelitarum. 274.
Dina Jacobi filia historia. 32.
Diocles. 302.
Diodorus cognomine Tryphon Apamensis à Malcho
Arabe Antiochum Alexandri filium petit. 373.
Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas
litteras conscribit. 659.
Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.
484.
Direptio urbis impedita. 431.
Discrimen Moysi & aliorum legislatorum. 3.
Discordia Iudeorum & cinium Alexandrinorum in
religione. 399.
Dispositio castrorum. 85.
Dissidium inter plebem & senatum. 558.
Dissidium in domo Herodis. 475.
Distinctio gubernationis in populo Israelitico. 156.
Diversa populi studia. 246.
Dimissio agri Abrahami & Lothi. 17.
Dimissio Sacerdotum in 24. cognationes. 216.
Divini auxilij promissio. 103.
Dius Iromi meminit. 232.
Dius de Solomone. ibid.
Doecus Saulo, se Davidem in Nabo apud Achimelechum
vidisse significat. 172.
Dolabella Ephesiorum civitati scribit. 414.
Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionem.
919.
Domitium Abrahami. 16.
Domitia Domitiani Caesaris uxor. 611.
Domitianus, Titi frater. 853.
Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.
340.
Dona Scauro data. 400.
Dora Phoenicia ciuitas & non Idumaea. 903.
Dora & Ioppe non portuosa. 455.
Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-
tipatrum filium suscipit. 633.
Doris, Herodis uxor. 417.
Doridem Antipatri matrem Herodes eicit e regia.
495.
Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuas ponit,
quod Agrippa & Petronium vehementer ad iracu-
diam commouet. 563.
Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus. folio
576.
Duodecim Ismahelis liberti. 21.
Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.
907.
Duo sacrificiorum genera. 86.
Duo de quibus agit Iosephus. 877.
Duo & viginti libri sacri. 875.
Duodecim Iudeorum millia in templo occumbunt. 625

Duodecima legio Cestio duce Iudaei cesserat. folio
849.
Duodeni milites congregiuntur, qui ad unum se confi-
ciunt, & Abeneri partes succumbunt. 185.
Duatubula Moysi. 71.
Duae mulieres sese inuicem de infante permutato accu-
sant. 321.

E

Edictum quantum Manna quotidie quilibet colli-
 geret. 65.
 Edicto plebs cohercenda, ne quicquam amplius ad ta-
 bernaculi structuram conferant. 72.
 Eglon Rex Moabitum Israelitas subiugat. 130.
 Emortua dextra sanitas restituitur. 239.
 Enosa urbs prima. 7.
 Enochii finis in sacris literis non inuenitur conscri-
 ptus. 10.
 Eques Iosepho litteras affert. 598.
 Equi Aegyptiaci. 235.
 Ephraim tribus mouet in Iaphthem. 138.
 Eleazarus. 2.
 Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem
 exprobrat. 385.
 Eleazarus ad Antiochum adducitur. 520.
 Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facit. 866.
 Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur. 616.
 Eleasar. 211.
 Eleazarus moritur. 125.
 Eleazarus capitur eumq. Dux nudum extendi & ver-
 beribus cadi precipit. 859.
 Eleazarus vitam gloria posthabet. 616.
 Eleazarus Iuda frater elephantum occidit. 358.
 Eleazarus horribiliter flagellatur. 922.
 Eleazarus Dinai filius Romam missus. 577.
 Eleazarus Iudaei audacia ferox & manu strenuus.
 859.
 Eleazari ad socios oratio. 865.
 Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio. 320.
 Eleazari constantia. 922.
 Eleazari de immortalitate animae oratio. 866.
 Eleazarus Iudaei Romanorum crudelitatem exponit
 868.
 Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus. 259.
 Elias plantam venturam praedicat. 249.
 Elias Achabo & Iezabelae vindictam diuinam prae-
 dit. 251.
 Elias ad Achabum venturam pluuiam ei indicaturus,
 mittitur. 248.
 Elias populi superstitionem arguit. 248.
 Elia doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-
 ctima igni calitus absumpta. 249.
 Eliam Deus in deserto alloquitur. 250.
 Eliam coruus cibatur. 247.
 Elis Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarii. 145.
 Eli sacerdotis tempore annona caritas. 143.
 Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.
 146.
 Eli audita arca amissione exspirat. 147.
 Eli Pontificis Genealogia & progenies. 147.
 Eliseus in Dothaim hostibus cingitur. 262.
 Eliseus pluuiam venturam & victoriam praedicat.
 260.
 Eliseus

I N D E X.

<i>Elifau viduam ut ex olei fidelia plurima vasa adimpleat, iuber.</i>	261.	<i>Exemplum ultionis divinae in Iezabela valde infigne</i>	268.
<i>Elifau ab Adado egrotante consulitur.</i>	265.	<i>Explicatio nominis Moab & Ammon.</i>	20.
<i>Elifai vocatio.</i>	250.	<i>Exploratores.</i>	264.
<i>Elifai mors & cadaveris in ipsius monumentum coniecti resuscitatio.</i>	273.	<i>Exploratores terrae Chanaan mittit Moyses.</i>	26.
<i>Elifau Reges consulunt.</i>	260.	<i>Exploratores Israelitis terrorem incutiant.</i>	26.
<i>Eliacimus Ioacimus nominatus, Iuda rex.</i>	290.	<i>Expositio belli Arabici & pecunia mutuo accepta.</i>	485.
<i>Eiektorum contra Aegyptios bellum.</i>	289.	<i>Externi Iudaei inferiorem civitatem occupant.</i>	252.
<i>E Iudaeis duodecim millia cadunt.</i>	403.	<i>Exteri quoque ut exaudiantur in hoc loco precatur.</i>	229.
<i>Epaphroditus.</i>	2.	<i>Ex tribu Ephraim circiter 42000. caesi.</i>	138.
<i>Epicurcorum error coarguitur.</i>	306.	<i>Extirpatio stirpis Basanis.</i>	246.
<i>Ephraimitae prodicione occupant Bethel.</i>	126.	<i>Extirpatio Iudaeorum Amani concessa.</i>	222.
<i>Ephron oppidum expugnatum.</i>	356.	<i>Exstructio templi Solomoni mandatur.</i>	214.
<i>Epilogus huius partis genus Iudaeorum ex Aegypto non oriundum.</i>	292.	<i>Ezecias ab Assyriorum rege deficit.</i>	281.
<i>Epilogus secundi libri contra Apionem.</i>	915.	<i>Ezecia legati ad Israelitas Azymorum festi celebrandi causa missi occiduntur.</i>	280.
<i>Epicedium à Ieremia Iosia scriptum.</i>	289.	<i>Ezecia in adversis ad Deum refugium & per Esaiam in spem melioris fortunae erectio.</i>	284.
<i>Epitome belli Iudaici.</i>	614.	<i>Ezecia Regis Iudae pietas.</i>	280.
<i>Epistola Ptolemai, in qua à Pontifice Eleazare Bibliorum petit interpretes.</i>	335.	<i>Ezecia mors.</i>	286.
<i>Epictetes pecunia corruptus Scythopolim Iudaeis prodidit.</i>	384.	<i>Ezechiam primum latronem cum socijs Herodes supplicio afficit.</i>	410.
<i>Ephod.</i>	75.		
<i>Esau sibi quoque benedictionem postulat.</i>	27.		
<i>Esau primogeniti ius ob lenticulam cedit.</i>	34.		
<i>Esau Edom dictus.</i>	34.		
<i>Esau filij & posterij.</i>	34.		
<i>Esdras Iudaeos qui apud Babylonem degunt, convocat.</i>	316.		
<i>Esdras Hierosolyma praefectus, vasa aliaque pretiosa gazophylaci custodibus tradit.</i>	317.		
<i>Esdras legis peritus.</i>	316.		
<i>Esaia de Cyro vaticinium.</i>	307.		
<i>Essen sive Logion.</i>	76.		
<i>Essenorum placitum.</i>	318.		
<i>Essenorum vita & mores.</i>	319.		
<i>Esthmonitis.</i>	452.		
<i>Esther Regem pro Iudaeis intercessura accedit.</i>	324.		
<i>Ebutius contra Iosephum.</i>	354.		
<i>Ebutius infecto negotio discedit.</i>	392.		
<i>Eua mater omnium viventium.</i>	5.		
<i>Eua poena.</i>	6.		
<i>Eurycles Alexandri dicta & facta observans Antipatro & Herodi exponit.</i>	483.		
<i>Eurycles Lacon Alexandrum apud parentem clam accusat, auctorem necis ipsius existit.</i>	685.		
<i>Eurycles amicitia simulata fallit Alexandrum, eiusque fit proditor.</i>	ibid.		
<i>Eurycles necis Alexandri & Aristobuli redempta opera, accusatoris partibus fungitur.</i>	659.		
<i>Eurycles Alexandrum apud Herodem falso accusat, & in pericula precipitat.</i>	ibid.		
<i>Euangelium Iudaeis allatum.</i>	311.		
<i>Euphrates.</i>	5.		
<i>Eurychus Agrippa libertus, herum apud Caesarem accusare cogitat.</i>	529.		
<i>Ex arca Noe cornuum emittit.</i>	10.		
<i>Excisio stirpis Nadabi.</i>	244.		
<i>Excusatio historiographi, cur legum seriem innovaret.</i>	104.		
<i>Exemplum ab Iudaeis Casarea interfectis petisum.</i>	267.		
<i>Exemplum, non semper patribus similes nasci filios.</i>	151.		
		<i>F</i>	
		<i>Abatus procurator Caesaris apud Herodem secretorum Sillai proditor.</i>	664.
		<i>Fabula de Ioue & Pallade.</i>	912.
		<i>Fabula superius recitata depulso.</i>	901.
		<i>Facinus detestandum Gabaeorum.</i>	126.
		<i>Fames ob iuramentum violatum, Israelitis immissa.</i>	210.
		<i>Fames & pestilentia.</i>	292.
		<i>Fames in Samaria tanta, ut mulier mulieri filium comederet.</i>	263.
		<i>Fanum.</i>	227.
		<i>Falsa matris ac sororis Herodis adversus Mariammen accusatio.</i>	652.
		<i>Falsi testis poena.</i>	106.
		<i>Fatum & providentia divina.</i>	488.
		<i>Fati necessitas in superbilis.</i>	256.
		<i>Fratres ob regnum decertantes certis conditionibus concordiam redeunt.</i>	623.
		<i>Fratricidium à Ioanne pontifice perpetrati taxatio & ultio.</i>	328.
		<i>Fadus à Iudaeis sacerdotalem stolam, ut esset in Romanorum potestate postulat.</i>	568.
		<i>Fadus Iudaeos Philadelphensium propter Miam interfectores, punit.</i>	567.
		<i>Fadus Dei cum Noe.</i>	11.
		<i>Felix Hierosolymis Phasaelum adoritur, à quo tamen superatur.</i>	416.
		<i>Felix Drusillam à priore marito abducit.</i>	576.
		<i>Felix accusatur.</i>	579.
		<i>Felix in Phasaelum exercitum movet.</i>	633.
		<i>Felix latrones Magos vulgus, seductores supplicij afficit.</i>	577.
		<i>Festus impostorem magnum cum afflictis opprimit.</i>	579.
		<i>Festum azymorum.</i>	82.
		<i>Festinitas templi recepti instituta.</i>	354.
		<i>Filius pontificum ad Davidem missi, in puteum se cabillonant.</i>	204.
			<i>Fili</i>

I N D E X.

<i>Fili oblatio.</i>	278.
<i>Fili Chananai.</i>	14.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.
<i>Filiorum apud Iudeos educatio.</i>	877.
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.
<i>Finale confœderatorum de Caio tollendo decretum.</i>	549.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.
<i>Fons Iordanis.</i>	649.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.
<i>Forma & habitus Elia propheta.</i>	259.
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>	264.
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.
<i>Fuluia, Saturnini coniunx Roma quatuor Iudais purpuram & aurum, ut in templum Hierosolymitanum deponerent tradit, ipsi vero in proprios usus convertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos Iudeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.
<i>Furtum.</i>	110.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.

G.

G <i>Abala.</i>	452.
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudaea edificari iubet.</i>	404.
<i>Gabinus Nabathæos pugna superat.</i>	628.
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>	627.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus & Antipater suppetias ferunt.</i>	627.
<i>Gabinio pecuniâ Pompeio ab Aristobulo promissam exacturo porta clauduntur.</i>	402.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.
<i>Gadaram Alexander capis.</i>	390.
<i>Gadarense Herodem accusaturos, Agrippa victos ad Regem mittit.</i>	456.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pellitur.</i>	136.
<i>Galatæ à Gomar oriundi.</i>	13.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.
<i>Galilæi sese vindicantes Samaritanorum vicos incendijs & rapinis vastant.</i>	575.
<i>Galilæi ab Herode desciunt.</i>	428.
<i>Galilæi cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.
<i>Galilæi Tiberiada inuadere postulant.</i>	591.
<i>Galilaorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>	597.
<i>Galilaorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>	590.
<i>Galgali, libertas.</i>	118.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio 587. & 488.</i>	
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi infidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.
<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem anse conceptam oratione multum auget.</i>	655.

<i>Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao Capadocum Regi remissa,</i>	491.
<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protrahit, cumq; vacantem Imperatoris locum occupare iubet.</i>	557.
<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis beneficijs.</i>	231.
<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	149.
<i>Gaudium beatorum in vita aterna.</i>	932.
<i>Græcorum de Iudeorum Antiquitate testimonium.</i>	883.
<i>Græcorum cum Iudais comparatio.</i>	876.
<i>Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere</i>	873.
<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>Gedeon duos Duces Zebim & Hezarbanim capis.</i>	135.
<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Gedeon cum trecentis viris pugnam adornat. folio</i>	134.
<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus mandat.</i>	133.
<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	133.
<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariamma effigies depictas ad Antonium mitteret, persuadet.</i>	434.
<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	80.
<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	505.
<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Germanicus Pisonis opera sublati.</i>	521.
<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	553.
<i>Gestus Florus Iudæa Procurator.</i>	583.
<i>Gestus Florus peior Albino.</i>	583.
<i>Gestus Flori iniuria.</i>	519.
<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Gibea & alia Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	128.
<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Gazara.</i>	232.
<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	296.
<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo Iaso, Ozochia filio seruato.</i>	270.
<i>Gotholia pæna.</i>	279.
<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio</i>	164.
<i>Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.</i>	164.

H.

H <i>Ebraorum origo.</i>	15.
---------------------------------	-----

D d d d d

Hebra-

I N D E X.

- Hebraus seruus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebrai mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebrai in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebrai iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebrai vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebrai terram Amoraorum occupant.* 97.
- Hebrai pugnam parant aduersus Amoraos.* 96.
- Hebraorum contra Moabitas victoria.* 261.
- Hebraorum ob Mosi obitum planctus.* 113.
- Hebraorum seruitus intolerabilis.* 50.
- Hebraorum libertas, & Chananaorum seruitus.* folio 233.
- Hebraos Chananaei cadunt.* 89.
- Hecateus.* 16.
- Hecateus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hierosolymis cibos egenis distribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hierosolyma proficiscitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora testimonium.* 883.
- Heroes tres per hostium castra excurrunt in Bethlehemi: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cœlesyria pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiꝫ ingentem pecunia vim ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea supellectile pecuniam conficiens, frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Pantum templum adificat.* 457.
- Herodes apud Casarem filios accusat.*
- Herodes ut alienus videretur Aristobuli nece eum honorifice sepeliri curat.* 436.
- Herodes Resa capto & è Massada domesticis receptis, Hierosolyma petit.* 424.
- Herodes Massadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiâ usque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eosque victos in castellum compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione castellum condit, eiꝫ Zamarin Iudæam Babylonicum præfecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga sibi consulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochia suburbio in Galilaam proficiscitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auersationem videns, contristatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudæorum post obitum suum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Massadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Christo moritur.* 505.
- Herodes Arabas sibi hostes esse deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vitæ discrimine Romam nauigat* ibid.
- Herodes Romam profectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Casarem sibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram senatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hierosolymorum mœnia se bono publico & ad salutem urbis venisse, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Rapram castrum diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos preciosissimis munibus donat.* 658.
- Herodes Cassij amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in suos saeuus fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumæam mittit, ipse copias in Galilæa ducit, urbemque Sepphorim capit.* 425.
- Herodes Cassium & Galilæa pecunia sibi de vincit.* fol. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigoni factione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerso sibi ipsi uolens manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatium militibus distribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis sua fratri regnum petiturus ipsemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam sacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hostes adoritur.* ibid.
- Herodes omnem rem gestam priusquam Vitellij litera superuenirent, Casari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram agrotantem visendum venit, eoꝫ mortuo Hierosolyma sepelit, & publico lætæ honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per uniuersum terrarum orbem clarescit.* 650.
- Herodes venator summus.* 651.
- Herodes præter animi corporisqꝫ virtutem fortuna quoque secunda usus est.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interficit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Aristobulum filios præfocari, cum Alexandro materno auro sepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem excitat.* folio 657.
- Herodes suos in fuga consolatur.* 421.
- Herodes ab Arabibus latrones sibi dedi postulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum secreta omnia extorquet.* 495.

I N D E X.

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio.* 420.
- Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam usque persequitur.* 468.
- Herodes Antigonum ex Iudaea expellit.* 417.
- Herodes fautores suos promouet, aduersa uero factionis homines quotidianis supplicijs absumit.* 433.
- Herodes conflatum militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hierosolymam ducit.* 631.
- Herodes contra latrones in speluncis degentes militem ducit.* 426.
- Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proficiscitur.* 427.
- Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit subrogat.* 454.
- Herodes coniurationem expiscatur.* 452.
- Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proficiscitur.* 422.
- Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni tolleret, inducit.* 432.
- Herodes grauem morbum contrahit.* 449.
- Herodes morbo correptus testamentum condit, ac regni successionem filijs, nepotibus ac amicis relinquit.* 501.
- Herodes populi partem dimittit cum reliquis Massadam peruenit.*
- Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, eumque Casari commendat.* 468.
- Herodes malum simul & culcellum poscens sibi ipsi manus violentas in ferre cogitat, Achiabus nepos uero ictum prauenit.* 504.
- Herodes Sosio, Praefectis ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat.* 431.
- Herodes apud Diospolim cum Arabibus pugnat eosque vincit.* 440.
- Herodes Iesu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium subrogat, eiusque filiam in uxorem ducit.* 454.
- Herodes Antipatro Pherora consuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicat.* 493.
- Herodes, audito quod Hyrcanus recluso Davidis sepulchro tria millia talentorum argenti extulisset, idem facere conatur.* 474.
- Herodes quotquot visum est Casari, uno Archelao excepto, conuocat.* 486.
- Herodes ad seditiosos compescendos in arces praesidia collocat.* 472.
- Herodes Antonio deuicto subtristis.* 440.
- Herodes odio in filium flagrat.* 501.
- Herodes Dei templum denuo construere animo concipit.* 458.
- Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Essenos propter eum in pretio habet.* 458.
- Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proficiscitur.* 430.
- Herodes filiorum liberos educat.* 491.
- Herodes Pappi caput Pherora fratri mittit.* 430.
- Herodes Hierosolyma oppugnat.* 430.
- Herodes à Casare & Agrippa in magno honore habitus.* 457.
- Herodes filiam quam Salomes filio nato è Costobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat.* 477.
- Herodes ad Casarem venit, eique beneficia in Antonium collata praeicat similia in eum collaturus si in amicitiam eum reciperet.* 445.
- Herodes latrocinijs agit & excursionibus in Arabiam* 441.
- Herodes 300. talentis Casarem donat.* 470.
- Herodes in Italiam nauigat, & liberos suos Roma domum reducit.* 462.
- Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in adificia contulit.*
- Herodes dynasta Chalcidis ius eligendorum summorum Pontificum petit.* 568.
- Herodes multos in itinere adiunat pecunia, plurimorum est apud Agrippam mediator.* 464.
- Herodes quibusuis calumnijs fidem adhibens multos iniuste interficit.* 478.
- Herodes Casarem & exercitum honorifice excipit.* 446.
- Herodes Antoninum adire Macharam accusaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit.* 428.
- Herodes Chalcidis dynasta & Helcias Silam interficiunt.* 566.
- Herodes Iudeorum Primores conuocat, eisq; facinus hoc commemorat.* 502.
- Herodes Hierosolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eis sua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partem remittit.* 466.
- Herodes duos satellites in Davidis monumento amittit.* 474.
- Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus.* 428.
- Herodes ad Antonium Samosatam oppugnantem properat, in itinere multos barbaros trucidat.* 428.
- Herodes Antipatri blanditijs adductus, sponsalia reformat.* 663.
- Herodes Macharuntem magno muro ac turribus amplectitur.* 858.
- Herodes Casari reconciliatus.* 485.
- Herodes regno excedere iussus, in Aegyptum abit, dehinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipsi contigerat, recenset.* 422.
- Herodes duplex periculum suspicans castellum sibi ad refugium parauit.* 864.
- Herodes Davidis sepulchrum spoliatur.* 319.
- Herodes Alexand. & Aristobuli criminationib. aure praeber.* 483.
- Herodes à centum Iudeis apud Antonium accusatus.* 419.
- Herodes cum in difficilibus tum in iucundis rebus solus Agrippa proximus.* 464.
- Herodes Hierosolymis, Phasaelus uero extra urbem constitutus, in capitis discrimine versantur.* 635.
- Herodes in ius vocatus cum comitatu comparet.* 411.
- Herodes in compescendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet.* 431.
- Herodes in Galilaea cum hostibus pugnat, eos vincit, ac uniuersam Galilaam in suas partes traducit.* 426.
- Herodes consolatur & cohortatur milites.* 441.
- Herodes in senio impatiens & amarulentus.* 501.
- Herodes ex Italia donum reuersus contra Antigonum copias ducit.* 424.
- Herodes à Parthis accitus in uenatione occiditur.* 520.
- Herodes Mariammen Hyrcani ex filia nepiem ducit.* 417.

I N D E X.

- Herodes fratrem in Idunaam mittit, ipse copias in Galilaam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananels loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumq; ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariam uxore non blandè exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes nouam legem sancit, ut perfossores parietum in seruitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectoribus in Galilaea penas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clàm regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vititur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, eiq; in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, nò cum Pherora uel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunia largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrunque filium vincit, & separatos asseruari praecipit. 660.
 • Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum prae reliquis filiis amauit, plurimaq; in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac praconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem defleat. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicem non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum mouet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenuè fateretur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus. folio 449.
 Herodes commeatus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichuntam peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitia reuincit. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piraeo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clàm mandata. 652.
 Herodes Romam in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsi manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clàm nocte ad Idumaam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauiore in fuga Parthis Iudeos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omnino natiu spoliata expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis nò magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariam liberis suscepti. 651.
 Herodis canaculum dimisso conuiuium confestim concidit. 642.
 Herodis mater ac soror Mariam calumnijs infestantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 450.
 Herodis copias hostes à mœnibus arcent. 425.
 Herodis legatos Caesar infecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis dua filia virgines Pherora filiis elocata. 554.
 Herodis

I N D E X.

<p>Herodis de Mariamme ac Iosepho suspicio. 652.</p> <p>Herodis filij ex septem uxoribus suscepti. 662.</p> <p>Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata. 424.</p> <p>Herodis error pudendus & inexcusabilis. 489.</p> <p>Herodis milites cum Iudai per quinque menses ob-
sidionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt. fol.
644.</p> <p>Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos. fol.
650.</p> <p>Herodis nouem uxores. 491.</p> <p>Herodis coram Augusto Casare oratio. 647.</p> <p>Herodis ad Casarem properantis mandata. 445.</p> <p>Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum cōtra
parentem odium alere, fatentur. 477.</p> <p>Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.
526.</p> <p>Herodis testamentum mutatum. 504.</p> <p>Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum
lectum. 505.</p> <p>Herodis in Euphratis medio conuiuium. 525.</p> <p>Herodis regnum. 455.</p> <p>Herodis morbus horrendus. 503.</p> <p>Herodis cadauer magna pompa Herodium desertur.
505.</p> <p>Herodis fortitudo. 630.</p> <p>Herodis erga Phasaelum fratrem amor. 636.</p> <p>Herodi Augustus Arabiam quoq; vult tradere, quod
consilium ipsius litera reddita mutant. 486.</p> <p>Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.
641.</p> <p>Herodi insidia structa. 635.</p> <p>Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare
occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri
puniendi relictam esse ostendunt. 504.</p> <p>Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scri-
bit. 434.</p> <p>Herodē in aula calumniy & cadibus referta vita sua
tedet. 479.</p> <p>Herodem Antonius in Arabum bellum vertere iubet.
440.</p> <p>Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Io-
sepho committit, eiq; clam ut Mariammen inter-
ficeret, mandat. 437.</p> <p>Herodem Romani Iudeorum regem creant. 637.</p> <p>Herodem Hyrcanus absoluit. 639.</p> <p>Herodem Antonius amore, Antigonom verò odio pro-
sequitur. 423.</p> <p>Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem
pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur. 535.</p> <p>Herodion. 636.</p> <p>Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas
esse videbatur. 650.</p> <p>Herodotus Halicarnassens de Iudeorum circumcisio-
ne. 884.</p> <p>Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recen-
set. 232.</p> <p>Herodotus de Senacheribo. 284.</p> <p>Hirami & Salomonis amicitia. 896.</p> <p>Hirami & Salomonis problemata. 880.</p> <p>Hirami regis geneologia. 881.</p> <p>Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusq; filios
instigatur. 630.</p> <p>Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos deficit. 385.</p> | <p>Hyrcanus expiscatus, quid alijs sint donaturi, plus re-
liquis omnibus donat ob quod alio honorifico affi-
citur munere. 346.</p> <p>Hyrcanus rursus ab improbis irritatur. 631.</p> <p>Hyrcanus & Pharisei hostes. 385.</p> <p>Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Dauidis monu-
mento profert. 382.</p> <p>Hyrcanus Pontifex declaratur. 625.</p> <p>Hyrcanus munitum castrum adificat. 347.</p> <p>Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex
declaratur, post ad regiā dignitatē euahitur. 622.</p> <p>Hyrcanus à fratribus in itinere circumuēsus, strenue
se defendit, quosdam etiam è medio tollit. 347.</p> <p>Hyrcanus moritur. 385.</p> <p>Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.
617.</p> <p>Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum assecutus
sit, ad eum reuertitur. 433.</p> <p>Hyrcanus & Phasaelus à Parthis capti. 421.</p> <p>Hyrcanus obsidet Samariam. 384.</p> <p>Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Dauidis se-
pulchro aufert. 218.</p> <p>Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat. 383.</p> <p>Hyrcanus assiduum cum Arabibus bellum gerit. fol.
347.</p> <p>Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, In pa-
ce uiuit. 384.</p> <p>Hyrcanus Pontifex. 394.</p> <p>Hyrcanus insons perit. 445.</p> <p>Hyrcanus Samariam capit. 384.</p> <p>Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.
624.</p> <p>Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.
433.</p> <p>Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione fœdus facit.
382.</p> <p>Hyrcanus multas Syria vrbes capit, & templum in
monte Garizin desolatur. 382.</p> <p>Hyrcanus sibi ipsi manum infert. 348.</p> <p>Hyrcanus & seniores Reginam anteueniunt, & Ari-
stobulum accusant. 396.</p> <p>Hyrcanus Pontifex, Antipater verò Iudæa procura-
tor declaratur. 630.</p> <p>Hyrcani matris magnanimitas & constantia. 617.</p> <p>Hyrcani facies. 346.</p> <p>Hyrcani & Iudeorum legatio Antonio coronam au-
ream offerens, ut Iudeos à Cassio captos in liberta-
tem vindicaret, rogat. 417.</p> <p>Hyrcani ad Casarem legati. 412.</p> <p>Hyrcani & ortus & indoles. 344.</p> <p>Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in sena-
tum introducunt. 414.</p> <p>Hyrcani vita. 445.</p> <p>Hyrcano Babylone à Iudeis ingēs honor habetur. 433.</p> <p>Hyrcano in templo per vocem filiorum de Antiochō
uictoria nunciatur. 384.</p> <p>Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipa-
trum ciuitate Romana donat. 408.</p> <p>Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania
restituit. 409.</p> <p>Hyrcanum Herodes occidi imperat. 444.</p> <p>Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia
confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hor-
tatur. 623.</p> |
|--|--|

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio praetereunt.</i>	613.
<i>Hyrcanum Herodes è medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias ciuitatem Babylonicam pradicat.</i>	290.	<i>Homo sui interitus autor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, è carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & auaritia dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardocho oblatus.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	165.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum depredatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obseffa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma à Susaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocaustoma.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	I <i>abes in Gileal, qua auxilium contra Beniamitas negauerat, destruitur,</i>	128.
<i>Hierosolyma Iudaea metropolis radicatus fundamentis eruta.</i>	868.	<i>Iabin Rex Chananeorum Israelitas subiugat.</i>	131.
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obseffa.</i>	402.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obseffa, tandem capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
<i>Hierosolyma obseffa.</i>	241. & 292.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	fol. 43.
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.	<i>Iacob defossis Labani Dys Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolymis dolo captis Iudai in Aegyptum abducuntur.</i>	332.	<i>Iacobus & Simon Iuda Galilai filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
<i>Hierosolymitani legati in Galilaea haud accepti.</i>	599.	<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad cognitionem matris.</i>	28.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitanos fundit fugatq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, vrbs prostrata & intensa.</i>	117.	<i>Iacobus peruenit ad Scenias.</i>	32.
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus atatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo perfunditur gaudio.</i>	47.
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.	<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
<i>Historia Nabuthi ob pradium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.	<i>Iacobus cum vxoribus, filijs & gregibus inscio socero proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>Iacobus quin expiraret praenimia latitia parum abfuit.</i>	48.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	929.
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	580.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	30.
<i>Historiographi quidam Hispaniam vnâ tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	30.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Beniamin peregrinationi committat, urgent.</i>	43.
		<i>Iacobi</i>	

I N D E X.

Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simcon libera- tur.	43.	Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.	267.
Iacobi cum Rachel colloquium.	28.	Ieus rex Israelis.	250.
Iacobi progenies.	47.	Ieu posteris regnum promittitur.	270.
Iacobi filij accusantur furri.	44.	Iezabela.	247.
Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.	29.	Iezabelam Elias fugit.	250.
Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.	47.	Iezeciel templi vastationem pradicat.	292.
Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis filiam uxorem ducit.	328.	Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum calumnijs, mox insidijs adortum, vita dolose pri- uat.	187.
Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of- fuscat.	239.	Ioabius inssu regis Vriam in hostes mittit.	197.
Iael Sifferam ferro clauo interficit.	132.	Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo- cat.	199.
Iaphtes dux Israelitarum creatur.	137.	Ioabius & Abisaeus vsq; ad solis occasum Abnerum per- sequuntur.	186.
Iaphtes legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.	137.	Ioabius dato receptui signo suos cohibet.	ibid.
Iaphtes votum facit.	137.	Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in colligē- do exercitu cunctante, mittitur.	209.
Iaphtes Ammanitas fundit fugatq;.	137.	Ioabius Amasam iugulat.	ibid.
Iaphtes filiam mactat.	138.	Ioabius Sabaum in urbe Abelmachea circumuallat.	210.
Iaphtes moritur.	138.	Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga- tur.	220.
Iapheti Noe primogeniti progenies.	13.	Ioabius Absalomum interimit.	206.
Iardes sylua ab Romanis cincta.	860.	Ioabius incendio agri reuocatus, reconciliat Absolomū patri.	201.
Iason & Menelaus seditionem concitant.	348.	Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.	207.
Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu- gam vertit, Arsamum vi capit, & Abia seipsum interficit.	572.	Ioabi & Abisai acies.	195.
Iazetes fratres ad Claudium Caesarem & Artabanum mittit.	570.	Ioabi victoria.	196.
Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di- scunt.	ibid.	Ioachimussive Techania rex Iuda.	291.
Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor- tantur.	ibid.	Ioannes in Gischala.	589.
Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po- puli.	323.	Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta tres administratis moritur.	618.
Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Maspha tim.	150.	Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.	590.
Iebosphi caput ad Dauidem defertur.	188.	Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.	592.
Iesus Iordanem traiecit cum copijs.	116.	Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praesse cu- pit.	596.
Iesus monumentum extruit ad Iordanem.	116.	Ioannes Giscala.	862.
Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.	115.	Ioannes & Simon in cloacis viuenti capiuntur.	847.
Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.	348.	Ioannes matris amore effeminatus victoriam amit- tit.	617.
Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me- nelaus dictus, surrogatur.	348.	Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.	617.
Iesus cum copijs urbem circumambulat.	117.	Ioannes Iuda frater ab Amarae filijs interfectus. fol.	364.
Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.	117.	Ioannes Iosephum interficere conatur.	592.
Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.	312.	Ioannis lucri cupidus.	589.
Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.	120.	Ioannis insidia.	590.
Iesus à Iosepho arte captus.	591.	Ioas Israelitarum & Samaria rex.	273.
Iesus Sias filius Pontifex.	516.	Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.	270.
Iesus latronum Princeps.	501.	Ioasus sublatio.	273.
Iesus Gamalielis Pontifex.	581.	Ioasus, viuentis Ioado, pietas.	271.
Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.	580.	Ioasus, Ioado mortuo, impietas, eiusq; per Prophetam taxatio.	272.
Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.	593.	Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese infi- nuat.	130.
Iesus Christus à Pilato crucifixus.	522.	Iodes Palonem trucidat.	131.
Ieremias suadet deditionem.	292.	Ionathas è conuiuio profugit.	170.
Ierobeam idololatria suasor.	238.	Ionathas & Dauid in agro conueniunt.	170.
Ieroboami impietas.	242.	Ionathas.	211.
Ieroboami contra Abiam Iuda regem expeditio.	243.	Ionathas prius verberatus vinus exustus est.	872.
Ieroboami mors.	244.	Ionathas Iuda fratri communibus Iudaorum suffra- gijs succedit.	364.
Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophe- tam mittitur.	242.	Ionas	
Iethrae Moysi soceri posteris ager attributus.	125.		

I N D E X.

- Jonas à Ceto deuoratus ac renouatus, Nininitis praedicat.* 276.
- Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.* 200.
- Jonathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit.* 366.
- Jonathas amicitiam cum Dauide iureiurando confirmat.* 169.
- Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.* 170.
- Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem rescindunt.* 376.
- Jonathas & Simon in Amasai filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.* 365.
- Jonathas legatione cum maneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiceret, rogat.* 373.
- Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare praecipitatur.* fol. 275.
- Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos uastat.* 376.
- Jonathas Demetrium muneribus placat.* 373.
- Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut saluti suae fuga prospiciat.* 167.
- Jonathas parenti praeclaras Dauidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum sauiat.* ibid.
- Jonathas Dauidi mollium patrem indicat.* ibid.
- Jonathas Pontifex exercitum colligit.* 367.
- Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & praebeat.* 374.
- Jonathas Sadducaus Hyrcanum contra Phariseos inflammat.* 385.
- Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.* 371.
- Jonathas à Tryphone interficitur.* 379.
- Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.* 375.
- Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.* 158.
- Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.* 159.
- Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.* 371.
- Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.* 199.
- Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.* 365.
- Jonathas fugat Demetrii milites.* 375.
- Jonathas cum suis captus.* 604.
- Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.* 617.
- Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.* 602.
- Jonatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthiae fratri deferri rogat.* 563.
- Jonatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.* 604.
- Jonatha sociorum pars manibus interit, nonnulli uiui capti ad Catulum perducuntur.* 871.
- Jonatha desiderium omnes Hierosolymis capit.* 378.
- Iosephus ex Galilea discedere cogitat.* 597.
- Iosephus Jonatha epistolas perlegit.* 601.
- Iosaphatus cultum verum renouat.* 257.
- Iosaphatus magistratus & iudices constituit.* 257.
- Iosaphati exercitus.* 254.
- Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.* 254.
- Iosaphati mors.* 261.
- Iosaphatum Iesus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.* 257.
- Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duo milliamilitum amittunt.* 356.
- Iosephus in carcerem fratres includit.* 42.
- Iosephus regis facultates recuperat.* 589.
- Iosephus bello Iudaico semper interfuit.* 876.
- Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit.* fol. 876.
- Iosephus collegas Hierosolyma remittit.* 589.
- Iosephus à Jonatha hortatu Catulli falso accusatur.* 872.
- Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.* 48.
- Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.* 343.
- Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus venditur.* 36.
- Iosephus in Galilea mansurus annuit.* 598.
- Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim.* 41.
- Iosephus à fratribus agnoscitur.* 46.
- Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.* 48.
- Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.* 42.
- Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graecae nimirum, conscripsit.* 2.
- Iosephus adulterium iterum denuntiat.* 38.
- Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.* 38.
- Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Beniamin.* 43.
- Iosephus fratres num in aduersis Beniamin essent subsidio, tentat.* 44.
- Iosephus in carcerem conijcitur.* 39.
- Iosephus libros suos plurimis uenundauit.* 876.
- Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.* 345.
- Iosephus fratres Simeone retento dimittit.* 43.
- Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.* 438.
- Iosephus liberatur uinculis.* 40.
- Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.* 610.
- Iosephus Galilae Praeses septuaginta viros sibi adiungit.* 59.
- Iosephus in discrimen incidit.* 6.
- Jonatha ei q; adherentium dolus.*
- Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.*
- Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compescit.* 601.
- Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.*
- Iosephus consensu nauigio Tiberiada petit.*
- Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem petit.*
- Iosephus secum deliberat.*

I N D E X.

<i>Iosephus Galileorum primatibus Ionatha & Tiberiæ suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Gali- laa manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram adversarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagemata.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitanum.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feriis denotatum patri persua- denti.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptij prebendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asmonaorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudæico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	585.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uet.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudæorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisæo mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim in- fert, & nihil sibi obtrudi patitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus bo- cum.</i>	568.	<i>Ioramice des.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Eliæ per literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis auctores iniectis. vinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebræa & Græca literatura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebræica lingua antea cõ- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisæus, ut Syrorum insidias caueat, admo- net.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolymam mittit.</i>	601.	<i>Iosæ Elisæus à se Syros ter vincendos pradicat.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iudæ.</i>	287.
<i>Iosephus Mathia filius natus.</i>	585.	<i>Iosphum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara profisciscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudæi apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassæ diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus ætatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, præcipit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in vinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicima.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	376.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebræo- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaeam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres eum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Gedeonem ingrati tudine obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	24.		

I N D E X.

<i>Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice fru-</i>	<i>Israelitarum penitentia.</i>	149.
<i>mentum petit.</i>	<i>Israelitarum Palaestini 4000. trucidant.</i>	145.
224.	<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	152.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
224.	<i>Israelitis Aegyptij persequuntur.</i>	60.
<i>Israelita possessionibus suis eieci alio, traduntur.</i>	<i>Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur.</i>	fol.
<i>regno Chuthais dato.</i>		207.
281.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis conclusi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita Obela suadente ex tribu Iuda ac Beniamiti-</i>	<i>Israhel Deus exaudit.</i>	19.
<i>ca captiuos domum remittunt.</i>	<i>Israhalem cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
279.	<i>Issamus.</i>	211.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palaestinis oppressi.</i>	<i>Isac mactandus annum agit vigesimum quintum.</i>	
fol.		22.
137.	<i>Isaacrisus.</i>	21.
<i>Israel Prophet a populo victoriam pollicetur.</i>	<i>Isaacus peruenit Gerara.</i>	26.
258.	<i>Isaac Rebecca uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita copiarum partem in insidiis collocant, & ut</i>	<i>Isaac mittit venatum Esau.</i>	26.
<i>impares paulatim pedem referunt.</i>	<i>Isaac Abrahamo promissus.</i>	19.
128.	<i>Isaaci ad parentem responsio.</i>	23.
<i>Israelita hostes, eorumq; idola tollere iubentur.</i>	<i>Iter per saxum coluber dictum.</i>	863.
fol.	<i>Izates, Monobazofratri regni successione relicta, mo-</i>	
104.	<i>ritur.</i>	573.
<i>Israelita Pascha celebrant, terra frugibus fruuntur,</i>	<i>Izates Deum inuocat, qui Dahas & Sacas in Parthi-</i>	
<i>& deficit Manna.</i>	<i>cam regionem mittit, iisq; Vologesus cum exerci-</i>	
116.	<i>tu occurrit.</i>	573.
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	<i>Izates ad Parthos scribit, & ut suum regem recipe-</i>	
404.	<i>rent, suadet.</i>	571.
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	<i>Izates Iudeis pecuniam mittit.</i>	571.
126.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis af-</i>	
<i>Israelita a Chusarthe oppressi.</i>	<i>fectus.</i>	572.
130.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem missus eius fi-</i>	
<i>Israelita mittit ad Gabaenos, qui fontes ad suppliciu</i>	<i>liam Samacham ducit.</i>	569.
<i>deposcant.</i>	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur,</i>	
127.	<i>& Monobazum Rempub. donec frater veniat, ad-</i>	
<i>Israelita a Palaestinis superati.</i>	<i>ministrare iubetur.</i>	569.
139.	<i>Izates Artabanum consolatur, eiq; auxilium pollice-</i>	
<i>Israelita Samueli filiorum iniquitates commemorat,</i>	<i>tur.</i>	571.
<i>eumq; ut regem aliquem declararet, obnixè pre-</i>	<i>Izata Eleazarus, ut se circumcideret, persuadet.</i>	fol.
<i>cantur.</i>		570.
151.		
<i>Israelita in deserto aqua penuria laborant.</i>		
63.		
<i>Israelita petitionis suae repulsam passi a Roboamo de-</i>		
<i>ficiunt.</i>		
238.		
<i>Israelita ab Ainatis fusi fugatiq;</i>		
118.		
<i>Israelita Chananaeos non vno actu deuicerunt.</i>		
fol.		
126.		
<i>Israelita ad montem Sina perueniunt.</i>		
68.		
<i>Israelita in deserto 40. annis erraturi.</i>		
87.		
<i>Israelita sexcentos Beniamitas reuocant.</i>		
128.		
<i>Israelita hostium copiis terrentur.</i>		
158.		
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod</i>		
<i>Aegyptios inuoluit.</i>		
61.		
<i>Israelita absq; Dei mandato & Mosis cum hostibus co-</i>		
<i>gredi cogitant.</i>		
89.		
<i>Israelita in deserto coturnicum carnes impetrant.</i>		
86.		
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare ru-</i>		
<i>brum cinguntur.</i>		
60.		
<i>Israelita ex Aegypto discedunt.</i>		
59.		
<i>Israelita pradam opimam ab Amalecitis reportant.</i>		
68.		
<i>Israelita hostes insequuntur, & reges duos Oribum &</i>		
<i>Zibum occidunt.</i>		
135.		
<i>Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Mosen ob-</i>		
<i>commectus penuriam murmur exoritur.</i>		
63.		
<i>Israelita Jonathan irato patri eripiunt.</i>		
160.		
<i>Israelita traiecto fluuio, altare super ripam Iordanis</i>		
<i>erigunt.</i>		
123.		
<i>Israelita lati certatim ad structuram tabernaculi co-</i>		
<i>ferunt.</i>		
71.		
<i>Israelita 40. annos Manna sustentati.</i>		
65.		
<i>Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant siti.</i>		
65.		
<i>Israelitarum aetatis annorum viginti, & supra usq;</i>		
<i>ad annum 50. numerus.</i>		
78.		
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt.</i>		
fol.		
127.		
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt.</i>		
fol.		
128.		

L.

L <i>aban cum Iacobo fœdus sancit.</i>	31.
<i>Laban Iacobum persequitur, Deus verò à propo-</i>	
<i>sito eum deterret.</i>	30.
<i>Labani contra Iosephum accusatio.</i>	30.
<i>Labani contra Iacobum dolus.</i>	30.
<i>Labosordochus.</i>	302.
<i>Lacedamoniorum Regis ad Iudeorum Pontificem-</i>	
<i>pistola.</i>	347.
<i>Lances.</i>	227.
<i>Laniena.</i>	578.
<i>Latrones.</i>	425.
<i>Latrones capti & puniti.</i>	481.
<i>Latrones plerunq; ex Anania cognatis quempiam</i>	
<i>intercipiunt, quem non nisi receptis aliquot e suis</i>	
<i>dimittunt.</i>	58.
<i>Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq;</i>	25.
<i>Laus Eleazari.</i>	9.
<i>Legatus Regius honorifice exceptus, Iosephi liber</i>	
<i>apud suos predicat.</i>	
<i>Legati Hyrcani & Aristobuli ad Scaurum.</i>	
<i>Legati Syriae, templi & urbis munienda causa</i>	
<i>rentes ad Iudeos missi.</i>	
<i>Legati inuiolabiles.</i>	

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	896.	
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudaei 25000. pereunt.</i>	851.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asseminata.</i>	851.	<i>Indorum sapientia professores seipsos concremāt. fol.</i>	
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragrauerint, in hac historia repetitur.</i>	614.	867.	
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam graues motus.</i>	539.	<i>In gēti ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone rege ante annos 143. & menses 8. quā Tyrj Carthaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudaeis hora sexta nobis est undecima vel duodecima meridiei.</i>	602.	<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	846.
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus conflictus circa templum.</i>	510.	<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, honorifice excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>	620.	<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudaeis exosum.</i>	349.
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>	620.	<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
<i>Iudaeis calamitates ab exteris & incolis illata.</i>	586.	<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudaeis à Romanis Asia & Europa Regibus magnus honor habitus.</i>	412.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutaeos.</i>	282.
<i>Iudaeis apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>	852.	<i>In castello magno com meatus copia.</i>	864.
<i>Iudaeis incommoda inferunt.</i>	357.	<i>Interius septū, quod Iudaeis modo ingredi concessum erat.</i>	461.
<i>Iudaeos quotannis hominem Gracum immolare debere.</i>	901.	<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudaeos propter damnum passum mæstos Herodes consolat.</i>	441.	172.	
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui praesidet Varo. fol.</i>	668.	<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>Iulius Caesar.</i>	555.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. inscriptione columna aerea, quod Iudaei Alexandrina ciuitatis ius habeāt attestatur.</i>	412.	<i>In Hebraeorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	64.	
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Ingens Hebraeorum strages ob pestem à Deo immisissam.</i>	213.
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudaeis conseruatum.</i>	340.	<i>Inobedientis Prophetæ pœna & sepultura.</i>	239.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>Instrumenta Musica Davidis.</i>	211.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimulantem.</i>	605.
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito confirmantur.</i>	161.
<i>Iustus Galilae Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	18.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam edidit.</i>	606.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens. fol.</i>	
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	48.	
<i>Iustum decapolitanorum primates deferunt.</i>	609.	<i>Ingens prada de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni conuicia iactant.</i>	566.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Idumaei ab Hyrcano subiugati circumcisonem & ritus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Idumaei.</i>	863.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Idumaeorum apostasia.</i>	266.	<i>In Hiericho Balsamum preciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Immunitas à tributis Iudaeis parata.</i>	329.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susceptis.</i>	652.
<i>Immunitates Iudaeis à Seleuco Nicanore Syria Rege concessae.</i>	340.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem concitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt extincti.</i>	574.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Impietatis pœna.</i>	278.	82.	
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Incredulitatis pœna.</i>	265.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>In Cay interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>In Zoor Lothus euadit.</i>	20.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
		<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
		<i>Iris signum fœderis inter Deum & Noe.</i>	11.

I N D E X.

<i>Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>	321.	<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudaos con-</i>	
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>ficti reiectio.</i>	900.
<i>Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo fece-</i>		<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>rat, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝫ recõcilia-</i>		<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>tur.</i>	438.	<i>Mensa.</i>	74.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragijs</i>		<i>Mensura.</i>	227.
<i>damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii tha-</i>		<i>Merces.</i>	111.
<i>lamum migrat.</i>	577.	<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>Mariamne soror Moysis defuncta.</i>	95.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Messenes Amenophis filius.</i>	892.
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>		<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditionem faci-</i>	
	652.	<i>unt.</i>	196.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Methir.</i>	75.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Michaeas verus propheta.</i>	255.
<i>Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	<i>Michol Regis seruis, Davidem agrotare, persuadet.</i>	
<i>Marsus Syria Praefectus.</i>	564.		168.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat.</i>	ibid.
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien-</i>		<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>da vrbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>Milites unum Imperatorem à senatu creati positi-</i>	
<i>Massada.</i>	636.	<i>lant.</i>	559.
<i>Massadesitus.</i>	863.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creati positi-</i>	
<i>Massaempthes.</i>	75.	<i>lant.</i>	55.
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>Mille Iudaei Herodem accusaturi Tyrum conueniunt,</i>	
<i>Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit.</i>		<i>qui partim trucidantur, partim vulnerantur &</i>	
	931.	<i>fugantur.</i>	419.
<i>Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur.</i>		<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudaorum decimas ac-</i>	
	331.	<i>ciunt.</i>	885.
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, anteuertit.</i>	26.	<i>Mira Maccabaei victoria, ut post multos conflictus</i>	
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>		<i>ne vnus quidem è Iudaeis desideratus est.</i>	356.
	932.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta</i>	
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.		261.
<i>Matthias cum filijs alijsq; nonnullis in desertum se-</i>		<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>confert.</i>	351.	<i>Mithridates Antipatrum apud Caesarem laudat.</i>	
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.		408.
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	405.
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	
<i>Matthia mors.</i>	352.		402.
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozar</i>		<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipa-</i>	
<i>rus surrogatur.</i>	502.	<i>triope potitur.</i>	629.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum in-</i>		<i>Mithridates ab uxore ut Anilauum bello impetaret,</i>	
<i>fert.</i>	616.	<i>accensus.</i>	543.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat,</i>		<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>supplicio deflent: Herodi caros in vindictam ab</i>		<i>Mithridatem Anilaus dimittit.</i>	543.
<i>Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abro-</i>		<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq;.</i>	131.
<i>gari postulant.</i>	506.	<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt</i>	
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio</i>			258.
	620.	<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Baze-</i>	
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>as ex Helena sorore duos filios Monobazum & Iza-</i>	
<i>Memphis in Aegypto.</i>	408.	<i>ten suscipit.</i>	569.
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.	<i>Monumentum Ionatha.</i>	379.
<i>Memphibostus donatus paternis & auitis bonis men-</i>		<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	
<i>sa Davidis adhibetur.</i>	194.		395.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi me-</i>		<i>Morbus Ezeciae & vita proroganda, per miraculum</i>	
<i>minit.</i>	231.	<i>confirmatio.</i>	28.
<i>Menander de fame tempore Eliae.</i>	247.	<i>Mores Persarum</i>	91.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mori liber, apud Iudaos honor & gloria.</i>	8.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors quarti fratris.</i>	
		<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	
		<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	
		<i>Mors Abiae.</i>	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum aduersus Iosephum consultatio.</i>	599.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.
<i>Legis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo pralegendus. fol.</i>	105.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.
<i>Leges gentium.</i>	914.
<i>Leges graues Iudeorum.</i>	911.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.
<i>Leui tribus cultui sacrata.</i>	83.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes discerptam ad singulos tribus mittit.</i>	127.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	581.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse, significant.</i>	264.
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>	
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio</i>	111.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	866.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.
<i>Ligna pretiosa Solomoni allata.</i>	234.
<i>Linguarum confusio.</i>	12.
<i>Linum & lana.</i>	105.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonom in regnum inducat, Hyrcanumque deponat, persuadet. folio</i>	634.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eiq. Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.
<i>Lysias iterum in Iudam mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.
<i>Lysimachus mendacij arguitur.</i>	893.
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.
<i>L. Lentulus consul pro Iudeis sententiam dicit.</i>	414.
<i>Luctus triginta dies.</i>	109.

M.

M Achir tertius ex pueris adduci iubetur. folio	925.
<i>Machara iniquitas.</i>	641.
<i>Machara multos Iudeos interficit.</i>	427.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius disendi iubet.</i>	925.
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praelio vincunt.</i>	132.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.

<i>Madianitarum filiae ad Hebraeorum castra perueniunt.</i>	99.
<i>Madianitarum filiae Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti millia trucidati.</i>	135.
<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Magna seditiosorum multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Magedo.</i>	232.
<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio</i>	191.
<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra supellectile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Mandatum regium de statua adoranda.</i>	300.
<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor, folio</i>	632.
<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Manna Israelitas Deus cibant.</i>	65.
<i>Manaemus Israelis rex.</i>	277.
<i>Manachases,</i>	75.
<i>Manahemus regnum futurum praedicit.</i>	458.
<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendus, spe maioris boni negligit.</i>	329.
<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Manasses voti fit compos.</i>	329.
<i>Manassa impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Manassa mors.</i>	287.
<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia comparatio.</i>	892.
<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa.</i>	888.
<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia.</i>	893.
<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol.</i>	628.
<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>M. Antoninus Tyrionum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertatem adeptam restituerent, iubet, saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
Eeeee	3
Mar-	

I N D E X.

- Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.* 321.
Mariamme morosa femina. 448.
Mariamme ex odio Herodi, qua Hyrcano auo fecerat, obijt. 652.
Mariamme sese apud Herodem excusat eiq; recõciliatur. 438.
Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conicitur. 448.
Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat. 577.
Mariamne soror Moysi defuncta. 95.
Mariamme. 576.
Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet. 652.
Mare rubrum finditur. 61.
Mari & decem labrorum usus. 226.
Marsyas Agrippa Tiberi mortem nunciat. 533.
Marsus Syria Prefectus. 564.
Marthace Archelai mater moritur. 508.
*Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munici-
da urbe desistat, suadet.* 564.
Massada. 636.
Masada situs. 863.
Masnaempthes. 75.
Massabazanes. 75.
Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit. 931.
Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur. 331.
Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, anteuertit. 26.
Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio. 932.
Matthias Theophili filius Pontifex. 581.
Matthias cum filiis alijsq; nonnullis in desertum se confert. 351.
Matthias Idolorum cultum extirpat. 351.
Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur. 351.
Matthia & eius filiorum pietas, & zelus. 350.
Matthia mors. 352.
Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozarus surrogatur. 502.
Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert. 616.
Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat, supplicio deflent: Herodi caros in vindictam ab Archelao deponunt, & pontifici sacerdotium abrogari postulant. 506.
Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio 620.
Megasthenes de Nabuchodonosoro. 301.
Mela Archelai Cappadocum regis filia. 484.
Melchisedeck rex iustus. 18.
Memphis in Aegypto. 408.
Memphibostus à calumnijs Siba se purgat. 208.
Memphibostus donatus paternis & auitis bonis mensa Dauidis adhibetur. 194.
Menander Historiographus Solomonis & Iromi meminit. 231.
Menander de fame tempore Elia. 247.
Menandri Ephesi testimonium. 380.
Mendacij de iuramento depulso. 903.
Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudeis confecti reiectio. 900.
Mensa aurea ponderis talenti magni. 857.
Mensa aurea. 336.
Mensa sacri panis. 227.
Mensa. 74.
Mensura. 227.
Mensuras & pondera Cain excogitat. 7.
Merces. 111.
Merces meretricis. 105.
Meretricis nuptia. 108.
Messenes Amenophis filius. 892.
Mesopotamita ultro ad Dauidem deditionem faciunt. 196.
Mesir. 75.
Michaas verus propheta. 255.
Michol Regis seruis, Dauidem agrotare, persuadet. 168.
Michol sese quod Dauidem eripuerit, excusat. ibid.
Milites sublati signis ad Claudium tendunt. 560.
Milites unum Imperatorem à senatu creari possulant. 559.
Milites unum Imperatorem à Senatu creari possulant. 55.
Mille Iudai Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur & fugantur. 419.
Mille & quingenti sacerdotes Iudaorum decimas accipiunt. 885.
Mira Maccabai victoria, ut post multos conflictus ne unus quidem è Iudeis desideratus est. 356.
Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta. 261.
Miraculo vaticinium confirmatur. 239.
Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat. 408.
Mithridates, Orsanes. 405.
Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio 402.
Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipatriope potitur. 629.
Mithridates ab uxore ut Anilaum bello impetaret, accensus. 543.
Mithridatis de Aegyptijs victoria. 629.
Mithridatem Anilaus dimittit. 543.
Moabita ab Israelitis fusi fugatiq;. 131.
Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt. 258.
Moabitarum rex filium proprium sacrificat. 261.
Moabitarum maxima strages. 193.
Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Bazeas ex Helena sorore duos filios Monobazum & Izaten suscipit. 569.
Monumentum Ionathae. 379.
Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio 395.
Morbus Ezecia & vita proroganda, per miraculum confirmatio. 2.
Mores Persarum. 231.
Mori liber, apud Iudeos honor & gloria. 247.
Mors Isaci, & sepultura in Hebrone. 380.
Mors Nabuchodonosoris. 903.
Mors Abia. 903.

I N D E X.

Mors Salomonis. 237.
Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit. 218.
Mors Ptolemai. 372.
Mors Neemia. 320.
Mors Alexandri. 396.
Mors natu maximi fratris. 926.
Mors Iosia. 289.
Mors Basanis, filij item in succedentis caedes. folio 246.
Mors Apionis. 905.
Mors Iosephi. 347.
Mors septimi fratris. 930.
Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo. 332.
Mos in rege laudandus. 824.
Mos lustrandi populum. 95.
Mos Atheniensium. 913.
Mos veteribus iurandi. 24.
Moses 120. atatis anno ablatu. 113.
Moses soceri consilium admittit. 69.
Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decē preceptorum tabulas ad populum reportat. 69.
Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabile reddat. 63.
Moses in Madianitas mouet. 101.
Moses & Aaron Deo supplicant. 87.
Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio 60.
Moses natus. 51.
Moses in flumen projicitur. 51.
Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem. 56.
Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur. 56.
Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur. 56.
Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur. 64.
Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat. 64.
Moses opem Dei implorat. 64.
Moses in Aethiopes mouet. 53.
Moses in tabernaculo Deum consulit. 80.
Moses Regem iterum Hebraos ut dimittat, hortatur. 57.
Moses unde nominatus. 52.
Moses ab Abrahamo septimus. 52.
Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio 52.
Moses ducem atque consultorem Deum habet. 906.
Moses diuinā Prouidentia morti eripitur. 53.
Moses ad Madienam urbem profugit. 54.
Moses Raguelis sacerdotis filiabus fert opem contra pestes. 55.
Moses populum, ut nihil aliud quàm victoriam cogitarent, hortatur. 66.
Moses leprosus non fuit. 892.
Moses Iudeis eos qui apud alios putantur dii propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit. 912.
Moses quoslibet legislatores antiquitate precedit. 905.
Moses & aliorum legislatorum comparatio. 907.
Moses Imperator bonus & vates. 114.
Moses virga petram ferit, & larga prosilit unda. 66.

Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit. 104.
Moses Hebraeos iureiurando ad legū custodiam astrigit. 112.
Moses retrò populum ducit in desertum. 89.
Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat. 100.
Moses ab Hebrais in Aegypto exceptus miracula eis exhibet. 56.
Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur. 56.
Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus 892.
Moses vir maxima autoritatis. 87.
Moses populum numerat. 85.
Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio. 905.
Mosis libri sacri in templo reperti. 288.
Mosis carmen & benedictio. 112.
Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria. 54.
Mosis ad Deum precatio. 92.
Mosis ad Israelitas oratio. 70.
Mosis virga in Draconem mutata. 55.
Mosis manus alba. 56.
Mosis ad Idumaeos legatio. 95.
Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas. 57.
Mosis ad Deum precatio. 92.
Moses uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congregari praecipit. 407.
Mosis ad Coreum seditiosum oratio. 91.
Mosis vita. 916.
Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio 95.
Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio. 103.
Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq. mandatis sint obediētes adhortatio. 103.
Mosis duo filij Gerso & Eleazarus. 56.
Mosis insidiantur Aegyptij. 54.
Mosis Deus in rubo ardente apparet. 55.
Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant. 55.
Mosen lapidibus obruendum clamant. 90.
Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio 53.
Mosen Pharaon propellit. 58.
Mulier intemperans & libidini dedita. 439.
Multi Iudaei à Romanis deficiunt. 596.
Multi Herodis se adiungunt. 424.
Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio 235.
Mutatio nominum unde orta. 14.
Mures Azotiorum urbem vastant. 148.
Murmur populi contra Mosen. 87.
Mutuum dare ad usuram Hebraorum nemini licet. 109.
Mutuum reddendum. 109.

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
 Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
 Nabal

I N D E X.

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptis. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	538.
422.		<i>Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eosq;</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq; ut Iudaos eius</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanog, ingrati probu-</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	530
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudæi Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	536.	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-</i>	
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>cturum pollicitus, non stat promissus.</i>	476.
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblata pro-</i>	
422.		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>risam urbem euerunt.</i>	422.	<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>verore cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	480.	
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
420.		<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Plantarum ante quartum annu fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quæ tamē</i>	
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pauimentum ianue, omniaq; alia templi auro illita.</i>		<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
226.		<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	457.	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Phænices & Cadmus Græcarum literarū inuentores</i>		<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenue</i>	
873.		<i>fatetur.</i>	665
<i>Phænicum de Iudaorum antiquitate testimonium. fo.</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quæ</i>	
883.		<i>dum populus acriter instat, Casaream transfert.</i>	
<i>Præda populo distributa.</i>	119.	521.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	523.	
<i>Precatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-</i>	
317.		<i>citat.</i>	521.
<i>Præda ex bello capta.</i>	193.	<i>Pietas Iothani.</i>	278.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pictores & plastæ Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Præda diuisio.</i>	123.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Pij Israelita redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Prælium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>Prælectio legis Mosæica.</i>	318.	<i>Pyraus Atheniensis portus.</i>	455
<i>Præfecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Præsagium de Moße.</i>	50.	<i>Pythonissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,</i>	
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-</i>	
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moyses mora-</i>		<i>tis moritur.</i>	525.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>Philippi ditio Syriæ attributa.</i>	529.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philo Iudaorum legatus à Casare repulsus causam Deo</i>	
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quàm de neces-</i>		<i>committit.</i>	566.
<i>si ipsi inferenda accipit.</i>	539.	<i>Philostratus.</i>	302

I N D E X.

*Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq̃
Chaldaeos & Phoenicas res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem.* 873.
*Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet.* 342.
*Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit.* 870.
*Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.*
*Onias non acquiescens petitioni Iudaorum lapidatur.
399.*
*Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit.* 359.
*Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.*
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
*Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.*
*Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur.* 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudaïs templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
*Ophin & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit.* 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
*Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.*
*Optimates Iudaorum Phasaelum & Herodem accusa-
tum veniunt.* 633.
*Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.*
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
*Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precat.* 229.
*Oratio Dauidis in Iebosthi interfectores acerrima, pæ-
naq̃ illis irrogata.* 189.
*Oratio Abrahami ad Isa cum ante mactatum. folio
23.*
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
*Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.*
*Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant.* 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
*Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.*
Oronna Iebuseus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regia. 231.
*Orphonas Iebuseus ciuis Hierosol. amicus Dauidis. fol.
190.*
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pæna. 279.
Ossa humana per templum sparsa 519

*Oza Dei arca manum admouens è vestigio expirat.
191.*
*Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam urbe cedere cogitur.* 277.
Ozias rex Iuda. 276
*Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.*
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

P*acorus equites Antigono in Iudæam mittit. 419*
*Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasae-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. fol.
420.*
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palæstina à Phylistino nominata. 14.
*Palæstini Sauli filiorumq̃ corpora crucibus affigunt.
183.*
*Palæstini in Dauidem signa mouentes partim occidun-
tur, partim in fugam vertuntur.* 190
*Palæstini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuasert.* 195.
Palæstini in Hebræos bellum parant. 178
*Palæstini Hebræorum regionem populantur. folio
158.*
Palæstini terga vertunt. 165.
Palæstini in Israelitas signa mouent. 158.
Palæstinorum triginta millia caesa 165.
Palæstinorum fuga. 191.
Palæstinos Ezecias vincit. 281.
Panes propositionis. 82.
*Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas.* 62.
Paradisus. 5.
*Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit.* 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
*Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum.* 40
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaceias. 278.
*Pharisæi Regi non iurant, propterea mulctati Pherora
uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod beneficium
regnum pollicentur.* 493.
*Pharisæi Alexandra Regina insinuatim paulatim pro-
curatores habentur cunctisq̃ regis commodis fru-
untur.* 622.
*Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis.* 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Pharisaorum dogma. 518.
Pharisaorum in populo licentia. 392.
*Pharisaorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati.* 622.
*Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus.* 520.
Phraates interfectus. 520.
*Phasaelus beneuolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget.* 670.
Phasaelum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

Ffffff

- Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abrumpit. fol.*
422.
- Phasaelus & Herodes Antipatri filij.* 630
- Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-
gentis equitibus recipit.* 635.
- Phasaelus Felicem superat, Hyrcanog, ingrati probri
obijcit* 633.
- Phasaelus turris & oppidum.* 412.
- Phasaeli turris.* 650.
- Phasaeli ciuitas.* 650.
- Phasaeli Reipub. forma.* 410.
- Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.*
422.
- Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-
risam urbem euerunt.* 422.
- Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse
verè re cognita, ipsorum manibus effugit.* 421.
- Parthi Antigonum regem constituunt.* 636.
- Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio*
420.
- Parricidium publica vita ac natura iniuria.* 499.
- Pleridus contra Iosephum.* 598.
- Plantarum ante quartum annū fructus prohibiti.* 106
- Pascha decima quarta Aprilis dies.* 82.
- Pascha celebratur.* 315.
- Paschatis celebratio.* 289.
- Pasio septem filiorum & matris.* 918.
- Patricida.* 285.
- Pauimentum ianua, omniaq, alia templi auro illita.*
226.
- Pax nummis redimitur.* 277.
- Pax tempore Iosaphati.* 254.
- Phœnices & Cadmus Gracarum literarū inuentores*
873.
- Phœnicum de Iudaorum antiquitate testimonium. fo.*
883.
- Præda populo distributa.* 119.
- Præcatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro Vi-
ctoria obtinenda.* 258.
- Præcatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.*
317.
- Præda ex bello capta.* 193.
- Præcatio Solomonis ad Deum.* 228.
- Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.* 10
- Præda diuisio.* 123.
- Prælium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-
dis fratrem.* 638.
- Prælium inter Absalomum & Ioabum.* 205.
- Prælectio legis Mosæica.* 318.
- Præfecti & Duces Salomonis.* 222.
- Premium piorum doctorum.* 254.
- Premium obedientium legi.* 910.
- Præsagium de Moße.* 50.
- Pecunia corruptus Iudex.* 417.
- Pella diruta.* 393.
- Pegmatum fabricatio.* 856.
- Pentecoste.* 420.
- Per tribus & familias sortitio.* 154.
- Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moyses mora-
tur.* 71.
- Pestilentia Hierosolymis grassatur.* 449.
- Petra ciuitas Arabia.* 636
- Petronius prius de Caij morte literas, quàm de neces-
si ipsi inferenda accipit.* 539.
- Petronius ad Caium scribit.* 538.
- Petronius Iudais se Caio scribere velle pollicetur, eosq,
ad agriculturam adhortatur.* 537
- Petronium Caius in Syriam mittit, eiq, ut Iudaos ei
statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-
tu inuadat mandat.* 536
- Petronio Iudæi Tiberiadem occurrunt, supplicantes
ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.*
536.
- Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam du-
cturum pollicitus, non stat promissus.* 476.
- Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatā pro-
pter ancillam propriam fastidit.* 475.
- Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-
phyram dicit, vehementer commouet.* 476.
- Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-
genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.*
480.
- Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum
apud Herodem accusant.* 467.
- Pheroras atra veste instructus cū lachrymis ad pedes
Herodes accedit, ac veniam petit.* 657.
- Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam
mitigat.* 658.
- Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.* 664.
- Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quā tamē
vehementer negat.* 472.
- Pheroras à mulieribus deceptus.* 492.
- Pheroras uxorem dimittere recusat.* 493.
- Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.*
457.
- Pherora liberti uxorem veneficij accusant.* 495.
- Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuē
fatetur.* 665
- Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quē
dum populus acriter instat, Casaream transfert.*
521.
- Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.*
523.
- Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-
citāt.* 521.
- Pietas Iothani.* 278.
- Pietas Iosaphati.* 254.
- Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.* 913.
- Pignus.* 109.
- Pij Israelitæ redeunt ad Roboamum.* 239.
- Pincerna somnij explicatio.* 39.
- Piorum doctorum in hac vita conditio.* 253.
- Pyraus Atheniensis portus.* 455
- Pistoris somnium.* 39.
- Pistoris somnij enodatio.* 40.
- Pythium templum ad Herode extructum.* 472.
- Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires resoueret,
adigit.* 180.
- Philippus Herodis filius.* 513.
- Philippus, Iacimi filius.* 596.
- Philippus ab Antiocho supplicio affectus.* 359.
- Philippus Herodis frater vir modestus & amator quie-
tis moritur.* 525.
- Philippi, Iacimi filij periculum.* 587.
- Philippi ditio Syria attributa.* 529.
- Philo Iudaorum legatus à Casare repulsus causam Deo
committit.* 566.
- Philostratus.* 302.
- Phineas

I N D E X.

Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum. 668.
Reconciliatio inter Herodem & filios facta. 653
Rex Arabum Antiochi milites ex improvise inuadit. 621.
Rex Hierosolymitarum in Gabonitas mouet. 20.
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur. 47.
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur. 271.
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus eum accederet. 321.
Regis erga Iudeos liberalitas. 334.
Regis ad septem fratres adhortatio. 924.
Reges pastores vocati. 878.
Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta. 879.
Regia Herodis. 864.
Regia Ieroboami. 238.
Regia ab Iudeis obfessa. 510.
Regia litera pro Iudeorum incolumitate. 326.
Regina domus, aliq. aula. 231.
Regina callidum contra Antigonum consilium. 619.
Reformatio cultus Dei. 281.
Reipublica forma Hierosolymis instituta. 315.
Religio in Israelitico populo renouata. 245.
Religio praeceptorum legis. 910.
Res immunda. 83.
Responsum diuinum ad Iosue preces. 118.
Responsum Syris legatis datum. 251.
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas. 235.
Responsio ad obiectionem de Asini capite. 900.
Restauratio cultus diuini. 271.
Rixa mulieres. 475.
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum numerum facit. 242.
Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol. 242.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur. 238.
Roboami urbes munita. 239.
Roboami uxores & liberi. 239.
Romanus exercitus hybernatum dimissus. 425.
Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio 533.
Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt. 855.
Romani vrbe ac victoria potiuntur. 845.
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur. 869.
Romani totam funditus eruant ciuitatem ac templū. 848.
Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt. 847.
Romani pugnam expectant. 869.
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt. 627.
Romanorum in Iudeos humanitas. 614.
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur. 613.
Romanorum de Iudeis triumphus. 614.
Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio 877.
Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia. 900.
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.

Ruben noctu venit ad puteum. 36.
Ruben fratris necem remoratur. 35.
Ruben Iosephum in puteum projiciendam ibique necandum suadet. 36.
Rubenitarum responsio. 124.
Rufus & Gracus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt. 510.
Rumor vanus de Herodis morte sparsus. 437.
Ruta mirabilis magnitudinis. 858.
Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat. 144.
Ruth in Bethlehem proficiscitur. 144.

S.

S*Aba regia obsidione cincta.* 54.
Sabbathum. 4.
Sabbathum Iudaorum. 887.
Sabbaticus fluuius. 854.
Sabachis. 211.
Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit. 507.
Sabinus in corpore adacto capulo tenuis gladio suamet manu optatum interitum quarit. 561.
Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores res quarit. 552. Asprenas frustatim laceratus. 552.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait. 560.
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat. 509.
Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide. 209.
Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda. 933.
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt. 886.
Sacerdotes arcā Dei, in qua decem Praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt. 228.
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquā 5000. hominum habent. 902.
Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseuerantia. 625.
Sacerdotum reditus. 94.
Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio 510.
Sacrificium pro gratiarum actione. 81.
Sacrificium Cain & Abel. 6.
Sacrificium mensis Octobris. 81.
Sacrificium sponte sua accenditur. 79.
Sacrificium si quis sciens peccauit. 81.
Sacrificium & precatio Samuelis. 150.
Sacrificium Pentecostes. 82.
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta. 277.
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis. folio 81.
Sacrificia. 78.
Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mitterunt. 204.
Sadoci Pontificis genealogia. 220.
Sadducaeorum opinio. 518.
Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita. 878.

Ffffff 3

Salo-

<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudais incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemaus Herodis militum Dux interfectus. folio</i>	640.
<i>Ptolemaus Praefectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemais à Ptolemao obsessa.</i>	388.
<i>Ptolemai.</i>	332.
<i>Ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	617.
<i>Ptolemai Epiphanis filij, philometor & physcon. folio</i>	348.
<i>Ptolemai sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur</i>	628.
<i>Ptolemao à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur. folio</i>	372.
<i>Publius Petronius Dorienfibus, ut eos qui Casari statuam posuerint sibi mittant, scribit.</i>	563.
<i>Pueri leges ediscant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonom & Herodem.</i>	420.
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phrura a festa.</i>	527.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Casari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudaeos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia praedicunt.</i>	255.

Q.

<i>Q</i> uadragesima dies & noctes Moses ieiunat. folio	71.
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando edificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	60.
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum. folio</i>	129.
<i>Quando Iosephus volumen hoc conscripserit. folio</i>	584.
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palestinam. fol.</i>	60.
<i>Quas urbes Iudaei receperint inhabitandas. folio</i>	627.
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi fluuij.</i>	5.
<i>Qua in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Qua hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Graecorum prudentissimi de DEO sapuerunt.</i>	906.
<i>Quidam rerum fastigium affectans.</i>	560.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudaeorum millia Seleucia occisi. folio</i>	544.
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudaeam venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Casare ut iura populis redderet mittitur.</i>	517.
<i>Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Praefectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, qua nihil faterur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudaei Iudaeam occuparint, & urbem Hierosolyma edificarint.</i>	894.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quam reliquam pradam victor reduxit.</i>	18.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	63.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Chananaea contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi. folio</i>	900.
<i>Quomodo è Chatura Abrahamo nupta Trogloditarum gens prouenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futurae suae felicitatis praenuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	35.

R.

<i>R</i> abatha obsidione cingitur.	196.
<i>Rachel ex partu moritur.</i>	33.
<i>Rachel insigni forma pradita.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosem, in desertum Sinai peruenit.</i>	68.
<i>Raguel siue Iethro Mosi socer ex Israelitis iudices deligendos consulit.</i>	68.
<i>Rapsaces conuocato Ezecia in colloquium, deditionem suadet.</i>	283.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	918.
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	374.

Reci-

I N D E X.

<i>Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum.</i>		<i>Ruben noctu venit ad puteum.</i>	36.
668.		<i>Ruben fratris necem remoratur.</i>	35.
<i>Reconciliatio inter Herodem & filios facta.</i>	653	<i>Ruben Iosephum in puteum projiciendum ibique necandum suadet.</i>	36.
<i>Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit.</i>	621.	<i>Rubenitarum responsio.</i>	124.
<i>Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet.</i>	20.	<i>Rufus & Gracus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt.</i>	510.
<i>Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur.</i>	47.	<i>Rumor vanus de Herodis morte sparsus.</i>	437.
<i>Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur.</i>	271.	<i>Ruta mirabilis magnitudinis.</i>	858.
<i>Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus cum accederet.</i>	321.	<i>Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat.</i>	144.
<i>Regis erga Iudeos liberalitas.</i>	334.	<i>Ruth in Bethlechem proficiscitur.</i>	144.
<i>Regis ad septem fratres adhortatio.</i>	924.		
<i>Reges pastores vocari.</i>	878.	S.	
<i>Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta.</i>	879.	<i>Saba regia obsidione cincta.</i>	54.
<i>Regia Herodis.</i>	864.	<i>Sabbathum.</i>	4.
<i>Regia Ieroboami.</i>	238.	<i>Sabbathum Iudeorum.</i>	887.
<i>Regia ab Iudeos obfessa.</i>	510.	<i>Sabbaticus fluuius.</i>	854.
<i>Regia litera pro Iudeorum incolumitate.</i>	326.	<i>Sabachis.</i>	211.
<i>Regina domus, aliq. aula.</i>	231.	<i>Sabinus Herodis pecuniâ & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit.</i>	507.
<i>Regina callidum contra Antigonum consilium.</i>	619.	<i>Sabinus in corpus adacto capulo tenuis gladio suamet manu optatum interitum quarit.</i>	561.
<i>Reformatio cultus Dei.</i>	281.	<i>Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores quarit. 552. Asprenas frustatim laceratus.</i>	552.
<i>Reipublica forma Hierosolymis instituta.</i>	315.	<i>Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait.</i>	560.
<i>Religio in Israelitico populo renouata.</i>	245.	<i>Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat.</i>	509.
<i>Religio praeceptorum legis.</i>	910.	<i>Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide.</i>	209.
<i>Res immunda.</i>	83.	<i>Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda.</i>	933.
<i>Responsum diuinum ad Iosua preces.</i>	118.	<i>Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt.</i>	886.
<i>Responsum Syris legatis datum.</i>	251.	<i>Sacerdotes arcâ Dei, in qua decem Praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt.</i>	228.
<i>Responsio Eleazari ad Ptolom. literas.</i>	235.	<i>Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula plusquâ 5000. hominum habent.</i>	902.
<i>Responsio ad obiectionem de Asini capite.</i>	900.	<i>Sacerdotum in peragendis rebus diuinis persenerantia.</i>	625.
<i>Restauratio cultus diuini.</i>	271.	<i>Sacerdotum reditus.</i>	94.
<i>Rixa muliebres.</i>	475.	<i>Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio 510.</i>	
<i>Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum numerum facit.</i>	242.	<i>Sacrificium pro gratiarum actione.</i>	81.
<i>Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol. 242.</i>		<i>Sacrificium Cain & Abel.</i>	6.
<i>Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur.</i>	238.	<i>Sacrificium mensis Octobris.</i>	81.
<i>Roboami urbes munitae.</i>	239.	<i>Sacrificium sponte sua accenditur.</i>	79.
<i>Roboami uxores & liberi.</i>	239.	<i>Sacrificium si quis sciens peccauit.</i>	81.
<i>Romanus exercitus hybernatum dimissus.</i>	425.	<i>Sacrificium & precatio Samuelis.</i>	150.
<i>Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur folio 533.</i>		<i>Sacrificium Pentecostes.</i>	82.
<i>Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt.</i>	855.	<i>Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta.</i>	217.
<i>Romani urbe ac victoria potiuntur.</i>	845.	<i>Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis. folio 81.</i>	
<i>Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur.</i>	869.	<i>Sacrificia.</i>	78.
<i>Romani totam funditus eruant ciuitatem ac templû.</i>	848.	<i>Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem misunt.</i>	204.
<i>Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt.</i>	847.	<i>Sadoci Pontificis genealogia.</i>	220.
<i>Romani pugnam expectant.</i>	869.	<i>Sadducaeorum opinio.</i>	518.
<i>Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt.</i>	627.	<i>Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita.</i>	878.
<i>Romanorum in Iudeos humanitas.</i>	614.		
<i>Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur.</i>	613.		
<i>Romanorum de Iudeis triumphus.</i>	614.		
<i>Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio 877.</i>			
<i>Romanorû erga Iudeos magnanimitas. & modestia. 900.</i>			
<i>Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.</i>			

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514.	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alie Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti insensos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit. folio</i>	156.
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratitudinem exprobrat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia male ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur.</i>	466.	<i>Samuelis de hostibus victoria.</i>	150.
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudeos domum dimittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum pradicat.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & sepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in suam potestatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Israelitas oratio.</i>	149.
<i>Sameas populum consolatur.</i>	241.	<i>Samuelis ad salutarem Pœnitentiam adhortatio. fol.</i>	150.
<i>Samarita ab adificatione templi Iudeos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum pœnam ostendit. fol.</i>	145.
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contristat.</i>	151.
<i>Samarita Iudais insensi.</i>	315.	<i>Samuelem consolatur Deus.</i>	ibid.
<i>Samarita templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samarita aliquot Galilaeos Hierosolyma petentes, interficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut vngat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi adificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiores reddit.</i>	152.
<i>Samès è iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque iudicibus cadem ab Herode imminentem pradicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit. folio</i>	411.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Sameas propheta Iudeorum impietatem arguit. folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphe & Emmaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum sanctorum.</i>	73.
<i>Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiunt. folio</i>	102.
<i>Samson Palaestinarum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samson traditus Palaestinis.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samson Asini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samson fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samson Gaze portas reuulsas aufert.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.</i>	247.
<i>Samson natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syria praesides Herodi Arabes reconciliant.</i>	481.
<i>Samson Palaestinam virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus eiusq. filij moderatam sententiam proferrunt.</i>	487.
<i>Samson Leonem nudis manibus discerpit.</i>	139.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclytum reddit.</i>	156.
<i>Samson Thamnitis enigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur à populo.</i>	156.
<i>Samson sui roboris causam Dalala aperit, Palaestini oculis orbatum vinctumq. abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naasen regem occidit.</i>	156.
<i>Samson cum 3000. palaestinarum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in satellitium assumit.</i>	163.
<i>Samson 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul recensito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit.</i>	160.
<i>Samsonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum vrbes expugnat.</i>	160.
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit enigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham siue Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, pradicat.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	353.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodit.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficisci desistit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accusat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.</i>	158.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eijcit.</i>	178.
		<i>Saulus Palaestinos cum copiis aduentare audiens ad oraculum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet.</i>	ibid.
		<i>Saulus</i>	

I N D E X.

<i>Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq; consult.</i>	<i>ibid.</i>	<i>Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo.</i>	<i>154.</i>
<i>Saulus Dauidem in Cilla harentem obsidere conatur.</i>	<i>173.</i>	<i>Sauli contra aduersarios lenitas.</i>	<i>156.</i>
<i>Saulus cum filijs in Palaestinorum pugna reliquo exercitu fuso fugatq; cedit.</i>	<i>182.</i>	<i>Sauli contra Ammanitas bellum.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus seipsum interficere molitur, eumq; iuuenis Amalecita iuuat.</i>	<i>183.</i>	<i>Sauli odiū, quod Ionathas inscius violat.</i>	<i>159.</i>
<i>Saulus è subditorum conspectu sese subducit.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul procera statura.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum Samuel in regem ungit.</i>	<i>153.</i>
<i>Saul rex à populo declaratur.</i>	<i>154.</i>	<i>Saulum quidam comitantur, quidam vero contemnunt.</i>	<i>155.</i>
<i>Saulus asinas amissas querit.</i>	<i>152.</i>	<i>Saulum Samuel iterum ungit in Galgala.</i>	<i>156.</i>
<i>Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat.</i>	<i>177.</i>	<i>Scabiosos ac leprosos Iudaeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta exponendos.</i>	<i>853.</i>
<i>Saulus Dauidem remittit patri.</i>	<i>164.</i>	<i>Scala Iacobi.</i>	<i>27.</i>
<i>Saulus regnavit annis 38.</i>	<i>183.</i>	<i>Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Iabesinis auxilium promittit.</i>	<i>155.</i>	<i>Scaurus Caelesyria Praefectus.</i>	<i>404.</i>
<i>Saul reticet regiam dignitatem.</i>	<i>153.</i>	<i>Scaurus Romanorum dux.</i>	<i>623.</i>
<i>Saul Dauidem timet.</i>	<i>172.</i>	<i>Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos.</i>	<i>854.</i>
<i>Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq; com- meatu instruxerit, exprobrat.</i>	<i>172.</i>	<i>Scytha.</i>	<i>914.</i>
<i>Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur.</i>	<i>168.</i>	<i>Sebas.</i>	<i>211.</i>
<i>Saulus Dauidem Palaestinis interficiendum obtrudere dolo conatur.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebaste expugnata diruta, eiusq; habitatores abducti.</i>	<i>618.</i>
<i>Saul Dauidi filiae coniugium promittit, si sexcenta Palaestinorum capita afferat.</i>	<i>166.</i>	<i>Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidio ne cingunt.</i>	<i>618.</i>
<i>Saulus clam odit Dauidem.</i>	<i>165.</i>	<i>Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris adificat.</i>	<i>497.</i>
<i>Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut saepe hostibus obiectum aliquis casus è medio tolleret.</i>	<i>166.</i>	<i>Sedecias à Hieremia petatum consilium, principum metu negligit.</i>	<i>293.</i>
<i>Saul tria millia sibi & Ionathae filio satellitū conscribit.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias à pseudopropheta seductus.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Palaestinorum castrum expugnat.</i>	<i>157.</i>	<i>Sedecias ab Aegyptijs deficit.</i>	<i>292.</i>
<i>Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra Dei mandatum seruat.</i>	<i>161.</i>	<i>Sedecias noctu fuga sibi consulens, à Babylonijs capitur.</i>	<i>294.</i>
<i>Saul tumultum esse in castris Palaestinorum certior factus, eos adoritur.</i>	<i>159.</i>	<i>Sedecias rex Iuda ab aulicis & falsis Prophetis seductus Hieremiam non audit.</i>	<i>291.</i>
<i>Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio inter Iudaeos & Samaritas de templo.</i>	<i>333. 369.</i>
<i>Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius scindit.</i>	<i>162.</i>	<i>Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum.</i>	<i>634.</i>
<i>Saul Dauidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas regis animum cognoscere cupit.</i>	<i>170.</i>	<i>Seditio contra Mosē propter egestatem & seditio sorumpāna.</i>	<i>86.</i>
<i>Saul per sortes causam irati Dei perquirat.</i>	<i>159.</i>	<i>Seditio in Paschatis festo.</i>	<i>506.</i>
<i>Saul proprium filium mori paratum interficere conatur.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio alia contra Mosē.</i>	<i>93.</i>
<i>Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficientibus in humum collabitur.</i>	<i>179.</i>	<i>Seditio in urbe Tiberiade.</i>	<i>587.</i>
<i>Saulus suam malitiam & Dauidis innocentiam agnoscit, eumq; rogat, ut ad regnum euectus ipsius familiam saluam esse pateretur.</i>	<i>175.</i>	<i>Seditio aduersus Iosephum.</i>	<i>593.</i>
<i>Saul semper victor.</i>	<i>160.</i>	<i>Seditio aduersus Mosē.</i>	<i>89.</i>
<i>Saulus Dauidem collaudat, utq; bono esset animo, & ad proprias ades reuerteretur, hortatur.</i>	<i>178.</i>	<i>Seditio in populo mortuo Iosepho.</i>	<i>347.</i>
<i>Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit, qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq; eo pro perans, agere Prophetam incipit.</i>	<i>169.</i>	<i>Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios.</i>	<i>625.</i>
<i>Saulus Dauidem insequitur, eumq; circumuentum comprehendisset, nisi nuncijs reuocatus fuisset. fol.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio & defectio Tiberiensium.</i>	<i>595.</i>
<i>Saul Dauidem in Engadenorum agro querit, speluncam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere ingreditur.</i>	<i>174.</i>	<i>Seditio Alexandria inter Iudaeos & Gracos.</i>	<i>561.</i>
<i>Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Dauidem accusat.</i>	<i>172.</i>	<i>Seditionis Alexandria causa.</i>	<i>899.</i>
<i>Sauli filia Dauidis amore capitur.</i>	<i>166.</i>	<i>Seditionem Gamala Iosephus concitat.</i>	<i>596.</i>
		<i>Sedecia mors.</i>	<i>295.</i>
		<i>Sehon Amoraorum rex interfectus.</i>	<i>96.</i>
		<i>Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellū gerit.</i>	<i>390.</i>
		<i>Seleucus & Nicanor.</i>	<i>920.</i>
		<i>Semeis veniam consequitur.</i>	<i>208.</i>
		<i>Semeis quomodo puniendus.</i>	<i>218.</i>
		<i>Semeis in Dauidem iniuria.</i>	<i>202.</i>
		<i>Semci pāna & mors.</i>	<i>220.</i>
		<i>Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput serpentis.</i>	<i>6.</i>

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tunc emergere possederat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudeorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, priuilegijs, praeminentijs, libertatibus & immunitatibus Iudeorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsuram occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resignet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequenturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores querit.</i>	554.	<i>Simon Ionathan Absalomi filium Ioppen, ut habitatores inde eijceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Leui Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri e Sauli progenio ad supplicium Gabonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon a Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patria.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eidem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satelles Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaearum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incola sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaea caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generi sui captus & interfectus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryia praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopegia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Sautia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obcacatos Eliseus in Samariam ducit, eorum suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caesaryia praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigoni patris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Sissera cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Casar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Casar administrator Syria.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	196.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excacat.</i>	20.
<i>Sextum Casarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammen Herodi suspectus interficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effudit.</i>	447.
<i>Sicarij nouae calamitates autores.</i>	870.	<i>Sol immotus consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrunq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis vini agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortunae aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vinctum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Dames fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam a Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis a Iudaeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Syllaeus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.</i>	224.
<i>Syllaeus Arabs cum Salomen in uxorem peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina anigmata cum prudentia explicat.</i>	234.
<i>Syllaeus Herodem apud Casarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteris matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	235.
<i>Syllaem Antipater Romae apud Caesarē accusat.</i>	494.		Solomon.

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq; constablit. 221.
Solomon Hierosolymis muros instaurat & turres erigit. 232.
Solomon urbes aliquot condit. 232.
Solomon Tyro artificem accersit. 226.
Solomon Regina liberalitatem remunerat. 234.
Salomon Dauidi ex Bethsabe natus. 199.
Solomonis in templi dedicationem sacrificia. 230.
Solomonis solum ex ebore factum. 231.
Solomonis regia tredecim annis absoluitur. 230.
Solomonis tempore pax viget. 223.
Solomonis sumptus quotidiani. 223.
Solomonis currus & equites. ibid.
Solomonis sapientia & prudentia. ibid.
Solomonis templum mense Octobri consecratum. 228.
Solomonis victima igne caelesti absumuntur. 229.
Solomonis classis. 233.
Solomoni Deus promittit bona. 230.
Solomoni pleriq; Reges exquisita munera mittunt. 235.
Solomoni Deus in somnis oblatum, quod maxime cuperet, eum postulare iubet. 221.
Solomoni iuramento regnum promittitur. 215.
Salomen Herodes ad Alexa coniugium compellit. fol. 491.
Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monarchijs mundi. 299.
Somnij Pharaonis enodatio. 41.
Sofius Antigonum capit. 644.
Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, & ad Antonium proficiscitur. 432.
Stola pontificia in castello Antonia deposita. 524.
Strabo. 433. 406. 409.
Stratonis turris & maritima Casarea nominata. 35.
Stola pontificia in cuius potestate fuerit. 460.
Stola Leuitarum. 227.
Stirpis Achabi excisio. 269.
Stupri pena. 108.
Susacus magnis copijs Iudeam inuadit. 241.

T.

T*abernaculum in deserto dedicatum primo die Aprilis, anno secundo exitus ex Aegypto.* 79.
Tabernaculi & sacerdotium dedicatio. 79.
Tabernaculi diuisionis significatio. 73.
Tabernaculorum festum. 82.
Thadamora siue Palmira. 232.
Talentum 600 coronati. 913.
Tapsensium trucidatio. 277.
Tharbus Aethiopum regis filia Moysis coniugium petit. 54.
Tarsus Pauli patria. 13.
Thaumasius Caiserusu potu libertate impetrat. 531.
Theatrum & amphitheatrum. 456.
Theatrum & Athletica certamina aliaq; spectacula ab Herode instituta. 451.
Theatrum. 550.
Terra aranda. 106.
Terramotus in Iudaea, qua circiter 10000. hominum opprimat. 441.
Templum Hieros. obsessum. 358.
Templum integro triennio desertum. 354.

Templum, regia, & urbs spoliata, incensa & diruta. 295.
Templum dedicare. 461.
Templum adificare ceptum. 312.
Templum in partes duas diuisum. 225.
Templum in monte Garizin. 331.
Templum quando dedicatum. 315.
Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adificatur. 369.
Templi ac porticus descriptio. 902.
Templi Hierosolymitani diuitia unde. 406.
Templi vasa & Babylone Hierosolyma remissa. 307.
Templi pars exterior & ima urbs capta. 431.
Templi ministri Agrippa hymnos sacros canere permittit. 581.
Tempus exitus ex Aegypto. 59.
Termini terra non mouendi. 106.
Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Moisen. 51.
Theophrastus. 884.
Thesaurus ad templi structuram congestus. 214.
Theauri diuini custodes Moysis posterij. 216.
Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Galba Romanorum principatum praeferit. 532.
Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fratrem commendat. 533.
Tiberius Alexander Iudaea praefectus. 574.
Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, & Mundum in exilium ablegat. 523.
Tiberij funus. 534.
Tiberienses in Iosephum amarulenta dictoria iaciunt. 604.
Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant. 604.
Tigris. 5.
Tigranes. 395.
Timotheus iterum copias contrahit, & à Iuda vincitur. 355.
Timothei milites victi. 355.
Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur. 661.
Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat à ducibus & militibus in carcerem conjicitur. fol. 418.
Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populum accusatus interficitur. 488.
Tiro à regis tonsore & proprio filio se regi insidias struxisse accusatus. 488.
Tironem cum filio Herodes comprehendere iubet. fol. 661.
Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasar contra Tyrios. 282.
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehunt. 555.
Titus militibus agit gratias. 848.
Titus fortibus militibus pramia pollicetur. 849.
Titus militibus pradam largiter distribuit. 849.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol. 853.
Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima spectacula celebrat. 854.
Titus Hierosolyma excidium miseratur. 855.
Titus Vespasiani natalem celebrat. 851.
Titi ad Antiochiam aduentus. 854.
Titi erga populum misericordia. 613.
Tormenta. 924.
Thucy-

I N D E X.

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vectigalia Cælesyria Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora eum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonitæ latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	638.
<i>Trachonitæ ab Herode deficientes Ductum opera impetrata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Casare.</i>	480.	<i>Ventidius casò in pugna Pacoro Parthos profligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudeorum secta, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268.264.289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoritidem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex sæcundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iudæ, quod inscijs Israelitis regem reduxerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum adificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudeorum caesa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem desciunt, qua Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma silice strata.</i>	235.
<i>Tryphonis caedes.</i>	380.	<i>Via per Iudæam exercitui Aegypto clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificencia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.</i>	150.
<i>Tropea armis contextas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
<i>V.</i>		<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Asiaticus se Caij cædis auctorè optat.</i>	554.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valerius Gratus Iudeorum Præses.</i>	520.	<i>Victoria Achabi à Syris reportata.</i>	252.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, explentur.</i>	227.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vardane casò principatus Gotarza eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fracta, & à Deo restaurata.</i>	273.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Virtus anima.</i>	866.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus militum Davidis, Ioabi præsertim.</i>	fol. 190.
<i>Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit.</i>	588.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsecuta.</i>	400.
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionathæ Anani filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathæ in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compefcit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vectigal remittit, eisq̃ stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Vari tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vas æheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Viua p̃ij principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquiis Iudeorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vologesum Parthorum regem procures, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de excidio Ninivæ.</i>	278.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos esse pronunciant.</i>	487.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Syllano Syria Præfecto sese tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudeorum pœna.</i>	288.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltio diuina in Ethnicis sacra Biblia tractantes.</i>	fol. 339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	939.
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
		<i>Vrbes.</i>	

I N D E X.

<i>Vrbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamares seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanitæ erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelota.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	456.
X.		<i>Zipheni rursum Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorè faciunt.</i>	174.
<i>Xerxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zoilus & Gazai à Ptolmeo contra Iudeos auxilium petunt.</i>	388.
Z.		<i>Zoilus captus.</i>	388.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	272.	<i>Zorobabel ex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
<i>Zambrias.</i>	100.	<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
<i>Zambrius aduersus Moysen oratio.</i>	100.	<i>Zorobabel.</i>	319.

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVM, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT.

